

INTER NOS

Rukometašice i badminton idu u Poreč!

Svi smo mi Iva!

Gimnazijom je strujila dobrota i predbožićno darivanje!

Motocross je moj oblik terapije!

Gimnazija A. G. Matoša otvorila Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju

Goranka Šimić, prof. - Putovanja su moj način „resetiranja”!

na žrtve holokausta i sprječavanja zločina protiv čovječnosti

PREMIJERA
FILMA
Priča o dječaku

IZLOŽBA PISAMA
Draga moja ljubljena mala dječice

PRIČA O DJEČAKU

THE STORY OF A BOY

OŠ „Vladimir Nazor” Đakovo
27. siječnja 13:15

Gimnazija A. G. Matoša Đakovo

Top DJ gimnazijalci

SADRŽAJ

Uvodnik	3	Promatranje Sunčevog diska i Sunčevih pjega	51
DOGAĐANJA U ŠKOLI		Gimnazijalci uživali u baletu!	51
Ravnatelj Zlatko Mrkić odgovara zašto više nema jezične gimnazije - Najmanji je interes za jezičnu gimnaziju	4	„Prije odlaska na put srdačno Vas pozdravlja i ljubi i misli mnogo na Vas - Vaša Ruža“	52
Gimnazija A. G. Matoša otvorila Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju	5	Povezivanje škole i lokalne zajednice	53
Anketa - Glazba umjesto školskoga zvona!	6	PREDSTAVLJAMO: Goranka Šimić, prof. engleskoga jezika - Putovanja su moj način „resetiranja” !	54
Gimnazijalci prezentirali jednoliko gibanje i utjecaj šarenih boja na raspoloženje	8	SPORT	
Pregledi možda ne mogu spriječiti pojavu raka, ali mogu spasiti život...	10	Razgovor s povodom: Lea Ivanović, državna prvakinja u motocrossu - Motocross je moj oblik terapije!	56
Gluhoća se može dogoditi svakome!	11	Đakovačke gimnazijalke treće!	58
Ništa bez đakovačkih gimnazijalaca	12	Rukometašice osigurale Poreč!	59
Muzej s više od dva milijuna eksponata!	12	Gimnazijalke se plasirale na državno prvenstvo!	59
Žena koja u bijesu očaja čini nezamislivo	13	Razgovor s povodom: dr. sci. Mirela Šunda, bivša profesorica đakovačke gimnazije - Praćenja tjelesne spremnosti putem e-Dnevnika početak je prevencije!	60
Ujedinjenje na školskom panou!	14	Ususret Valentinovu - Ljubavne priče: DVOJE KAO JEDNO	64
Mlade nade u znanosti	14	MATURANTI	66
Desetak posto đakovačkih gimnazijalaca koristi usluge psihologa!	15	Domagoj je ponos Đakova! Za nas ste prvaci	68
Gimnazijom je strujila dobrota i predbožićno darivanje	16	TEMA BROJA (26-48):	
Najbolja gimnazijalka Nikolina Paloš osvojila 23 boda!	18		
Bomboni i šibe!	18		
„Merkurcima” prvo, „fontub girlsu” drugo i „ja jku” treće mjesto	19		
Kad se udruže fizika, povijest i informatika	20		
„Nož iz ognja“ otvorio mnoga aktualna pitanja	21		
OD ZNANOSTI DO UMJETNOSTI			
Razgovor s prof. Tanjom Schleis: „Obično započinjem rano ujutro, dok svi spavaju“	22		
Riječi sreća	49		
Svi smo mi Iva!	50		

IMPRESUM

INTER NOS – LIST UČENIKA GIMNAZIJE A. G. MATOŠA BROJ 14

VELJAČA 2025.

NAKLADNIK: Gimnazija A. G. Matoša, Vijenac kardinala A. Stepinca 11, 31400 Đakovo

ZA NAKLADNIKA I ODGOVORNI UREDNIK : Zlatko Mrkić, prof., ravnatelj

GLAVNA UREDNICA: Begzada Medžiković, 2.c

ZAMJENICA GLAVNE UREDNICE: Lorena Ljepotić, 2.b

LEKTURA: Iva Sukačić, 2. c

GRAFIČKI UREDNIK: Rita Plavčić, 2.c

FOTOGRAFIJA: Lorena Ljepotić, 2.b, Iva Sukačić, 2.c, Iva Đapić, 2.c

NOVINARI: Lorena Ljepotić, 2.c, Nina Mandarić, 2.b, Ivona Petrović, 2.b, Stela Brandis, 2.b, Iva Đapić, 2.c, Begzada Medžiković, 2.c, Rita Plavčić, 2.c, Iva Slobodanac, 2.c, Iva Sukačić, 2.c, Lina Šabani, 2.c, Nika Zorić, 2.c

VODITELJ NOVINARSKE GRUPE: Miro Šola, prof.

QR kod za web stranicu škole

WORDNIK

Dragi čitatelji, ponosno vam predstavljamo 14. broj našeg školskog lista – Inter nos. Novi broj u nizu kao i nova grupa mladih novinara. Nastavljamo tamo gdje su stali naši prethodnici. Trudili smo se i uložili ogroman trud u ono što držite pred sobom. Sada smo tu i nećemo prestati pisati o zanimljivim događajima u našoj školi kao i o svemu onome što volimo i što nas zanima, a vjerujemo da će biti i zanimljivo to čitati. Tema ovogodišnjeg školskog lista je top 20 dobitnika nagrade za njihovu uspješnost te nastavak njihove životne priče. Uspjeli smo se čuti sa svim bivšim učenicima pa će neki od vas prepoznati svoje današnje profesore u ovoj školi ili čak i svoje roditelje. Osim glavne teme časopisa, tu je i sport škole i naši mladi školski talenti. Najviše smo se dotaknuli aktualnih događaja koji su obilježili ovu dinamičnu godinu – od otvaranja Centra izvrsnosti pa sve do humanitarnog koncerta. Škola nisu samo učenici - tu su i profesori bez kojih našeg znanja ne bi bilo pa ćete moći vidjeti i one koji i dalje, iz dana u dan, ulažu naporno u svoje znanje. Kao svake godine i ove je pala odluka za odlazak s novim brojem Inter nosa na Lidrano. Spremni smo ga s ponosom predstaviti i izložiti tekstove nekih od budućih novinara! Cijela zamisao časopisa ne bi mogla nastati bez našeg profesora Mire Šole, voditelja naše novinarske skupine. Svaki savjet, svaka kritika i svaki poticaj doprinijeli su stvaranju ovoga časopisa.

Sada je na vama da s užitkom pročete kroz stranice koje držite u rukama jer smo svaku temeljito obradili na uzbudljiv način! Nadamo se da će vam se svidjeti, da ćete se na nekim stranicama zadržati, a uz to i nešto novo naučiti! Očekujte nas i iduće godine!

Begzada Medžiković, 2.c

RAZGOVARALA: **Begzada Medžiković, 2.c**

Ravnatelj Zlatko Mrkić odgovara zašto više nema jezične gimnazije **Najmanji je interes za jezičnu gimnaziju!**

Više od deset godina u Gimnaziji postojala su tri programa: prirodoslovno-matematički, opći i jezični. Međutim, ove godine osmoškolski su mogli birati samo dva programa: prirodoslovno-matematičku i opću gimnaziju. Koji su razlozi da više nema jezične gimnazije?

- Naime, tijekom školske godine napravili smo anketu među osmašima koja nam je donijela preliminarne informacije da bi najviše osmaša išlo u opću, zatim u prirodoslovno-matematičku, a njih tek desetak upisalo bi jezičnu. Nakon provedenih inicijalnih testiranja, razgovora s profesorima te uputama Ministarstva znanosti obrazovanja i mladih prema kojima se određeni program može ukinuti ako nema interesa, donijeli smo odluku da ove godine ne upisujemo jezičnu gimnaziju. I u dosadašnjim razredima jezične gimnazije manje je učenika nego li u prirodoslovno- matematičkoj i općoj gimnaziji. Dakako da ćemo pratiti interese učenika osmih razreda pa ako se pojavi interes za jezičnu gimnaziju, najmanji je problem ponovo i tu mogućnost ponuditi učenicima.

Hoće li Škola u budućnosti ponuditi neki drugi gimnazijski program?

- Gimnazijski kurikulum nudi mogućnost prirodoslovne gimnazije. Međutim, s obzirom da mi imamo prirodoslovno-matematičku gimnaziju, bojim se da bi došlo do preklapanja čime bi se izgubio interes za program koji već imamo. Taj se program pokazao kao jako dobra priprema učenika za polaganje STEM predmeta i osigurava dobre rezultate na maturi pri upisu tzv. prirodnih fakulteta. Uz redovne predmete, organiziramo i dodatnu i dopunsku nastavu čime još više podižemo kvalitetu znanja tih predmeta.

Smanjeni interes za gimnazije problem je cijele Hrvatske

Svjedoci smo, a to pokazuju i statistike da se sve manje učenika upisuje gimnazijske programe. Koji su razlozi tome? Je li takva praksa karakteristična za cijelu Hrvatsku ili je problem samo u pojedinim hrvatskim regijama?

- Ovaj problem prisutan je u cijeloj Hrvatskoj. Ove godine i u većim se gradovima potvrdila činjenica da je sve manje gimnazijalaca, primjerice osječka III. gimnazija nije popunjena prema planu upisa. U odnosu na dva posljednja popisa stanovništva vidljivo je da je oko 400 tisuća Hrvata manje što znači da je i manji broj srednjoškolaca, a samim time i manji broj gimnazijalaca. Činjenica je da roditelji i učenici sve više razmišljaju o strukovnim zanimanjima koja ih po završetku srednje škole „izbacuje“ na tržište rada odnosno da se više razmišlja o što ranijem zapošljavanju nego li o nastavku školovanja odnosno studiranju. Osim toga, mnogi učenici ne žele polagati državnu maturu pa je i to jedan od argumenata zašto u strukovna zanimanja.

Đakovačka gimnazija poznata je po tome što učenici uspješno polažu državnu maturu te visok postotak njih upisuje fakultete koje žele.

- Poslije svake mature analiziramo rezultate i možemo zaključiti da su naši učenici uspješni. To je samo odraz zajedničkog rada učenika i profesora. Kako bi se učenici što bolje pripremili za polaganje državne mature organiziramo pripreme iz Matematike i Hrvatskoga jezika koje nudimo maturantima tijekom završne četvrte godine.

PIŠE: Begzada Medžiković, 2.c

Voditelji Goran Pavić, prof. i Emina Lulić, prof.

Mjesto gdje se rađaju budući inovatori Gimnazija A. G. Matoša otvorila Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju

Osječko-baranjska županija pokrenula je osnivanje Centara izvrsnosti u školama. Naša škola odlučila se fokusirati na umjetnu inteligenciju, čime daje priliku mladim talentima da istraže budućnost tehnologije kroz radionice i praktične projekte.

U suradnji s Osječko-baranjskom županijom, Gimnazija A. G. Matoša otvorila je Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju. Profesor Goran Pavić, jedan od ključnih članova tima, objasnio je kako će ovaj centar pružiti priliku za prepoznavanje darovitih učenika osnovnih škola te ih potaknuti na razvoj kreativnosti i kritičkog razmišljanja. Centar će biti usmjeren na učenike sedmih razreda osnovnih škola. Ideju o osnivanju Centra izvrsnosti umjetne inteligencije predložio je ravnatelj škole, a voditeljica centra postala je magistra matematike Emina Lulić. Mentori radionica profesori su naše škole. Vizualizacija projekta predviđena je izvođenjem dvanaest radionica koje se održavaju svake druge subote po četiri školska sata. „Cilj je da učenici shvate kako umjetna inteligencija nije samo alat, nego tehnologija koja ima moć oblikovati budućnost u mnogim sektorima – od zdravstva do prometa“, objasnio je profesor Pavić.

Prof. Pavić na otvaranju Centra

Radionice uključuju praktičan rad s alatima umjetne inteligencije, no stalno se potiče i važnost kritičkog razmišljanja. „Želimo ih naučiti da, uz oduševljenje novim tehnologijama, budu svjesni i njihovih ograničenja i etičkih izazova“, istaknuo je profesor. Učenici na radionicama imaju priliku raditi na stvarnim problemima, ali isto tako mogu i razvijati vlastite projekte koji će im pomoći u primjeni stečenoga znanja. Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju u Gimnaziji A. G. Matoša predstavlja korak naprijed kako za našu školu tako i cijelu županiju. „Tehnologija razvijana na umjetnoj inteligenciji prisutna je u našoj privatnoj i poslovnoj svakodnevnici te zasigurno ima mogućnost olakšati određene zadatke“, zaključuje profesor Pavić. Prve radionice privukle su veliki broj učenika osnovne škole što potvrđuje opravdanost ovoga projekta. Osim u đakovačkoj gimnaziji, u Osječko-baranjskoj županiji pokrenuta su još četiri centra izvrsnosti: tri u Osijeku i jedan u Našicama.

Anketa

Glazba umjesto školskoga zvona!

Naša je škola sudjelovala u projektnoj digitalnoj suradnji pod nazivom „Oplemenimo škole fotografijom i glazbom“ s Politehničkom školom iz Subotice. U četvrtak, 21. studenoga dočekali smo učenike i nastavnike navedene škole kako bismo zajednički ostvarili međusobnu suradnju glazbom i fotografijama. Suradnja je prošla izrazito uspješno. Tako je učinjen prvi korak – umjesto školskoga zvona za vrijeme odmora završala je glazba. Tim povodom napravili smo anketu među učenicima s pitanjem: Što im je prihvatljivije: školsko zvono ili glazba?

RAZGOVARALA: Lorena Ljepotić, 2.b

- Glazba u holu sasvim je u redu. Bilo bi dobro da barem pod velikim odmorom bude nekakav tip male radijske emisije u kojoj bismo doznawali npr. novosti iz škole. Naravno, to bi bio zadatak učenika koji bi pripremali takve emisije. To bi bilo zanimljivo jer biste nekome mogli čestitati i rođendan.

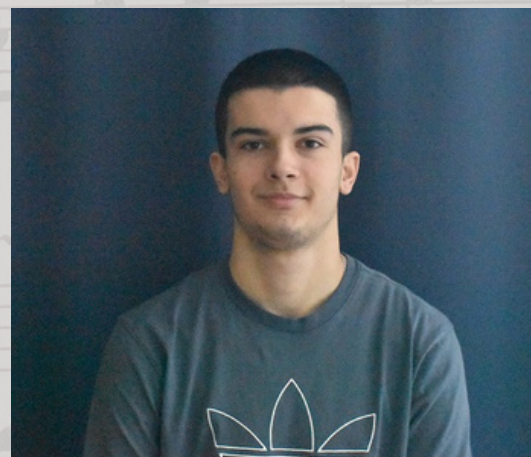
Hana Bošnjaković, 3.d

a tempo

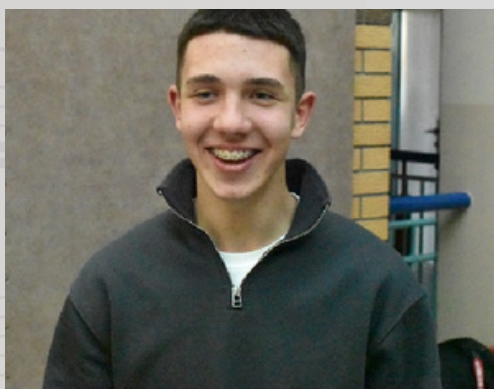
- Dosada je kraj nastavnoga sata označavalo školsko zvono. Od ove godine ostao sam pomalo iznenađen kada je završala glazba. Mišljenja sam da bi prvo trebalo zvoniti zvono koje označava kraj sata, a nakon toga može krenuti glazba. Bilo bi dobro da glazba bude malo glasnija te da početak sata bude opet označen zvukom zvona.

Fran Mandarić, 3.b

Glazba za vrijeme odmora mi se baš i ne sviđa, jer, ako trebam ponoviti nešto pod odmorom, glazba me dekoncentrira. Ako se zvučnici isključe u učionici, glazba iz hola se čuje još uvijek poprilično glasno. Kada smo u svlačionici na tjelesnom, glazba se ne čuje i ne znamo je li sat počeo ili nije. Većina pjesama mi se ne sviđa.

Iva Slobodanac, 2.c

- Više mi se sviđa kada svira glazba jer je atmosfera opuštenija. Izbor glazbe je dobar, ali nije onaj koji inače slušam.

Patrik Novoselić, 2.b

- Bolje mi je klasično zvono jer kada krene glazba često ne primijetim kraj odmora. Često nam odmor služi za brzinsko ponavljanje gradiva prije pisanja testova tako da zna često remetiti koncentraciju.

Nuša Milaković, 2.c

- Bolja mi je glazba, smatram da i dalje treba biti zvono za početak i kraj sata, ali da je izvrstan dodatak glazba tijekom odmora. Učenicima ona atmosferu čini opuštenijom. Zadovoljan sam i izborom glazbe jer i ona može biti edukativan odnosno obrazovni sadržaj.

Ivan Bilać, 4. a

PIŠE: Iva Sukačić, 2.c

13. Znanstveni piknik u Gornjoj Stubici Gimnazijalci prezentirali jednoliko gibanje i utjecaj šarenih boja na raspoloženje

Već mnogo godina za redom Gornja je Stubica domaćin Znanstvenog piknika pa je tako i ove godine u petak i subotu 27. i 28. rujna 2024., održan 13. Znanstveni piknik. Znanstveni piknik projekt je popularizacije znanosti i umjetnosti, međunarodna smotra na otvorenom čiji je glavni cilj promovirati znanost u najširem smislu, ali i zainteresirati mlade ljude i one koji se tako osjećaju da odaberu znanost kao svoj životni poziv. U prekrasnom ambijentu perivoja dvorca Oršić, mladi iz cijele Hrvatske imali su priliku učiti kroz zabavu i kreativne aktivnosti. Radionice su provodile brojne osnovne i srednje škole, fakulteti, udruge, društva, institucije, muzeji, ali i pojedinci zaljubljeni u znanost. Organizatori ovog Znanstvenog piknika bili su Krapinsko-zagorska županija i Udruga Profesor Baltazar. Partneri, suorganizatori i održavatelji Znanstvenog piknika bili su Institut Ruđer Bošković, CARNET i Ministarstvo znanosti i obrazovanja.

- Znanstveni piknik prošao je i bolje nego što sam zamišljala. Na samim radionicama, djeca su bila vrlo angažirana i sviđalo im se što radimo pa me to jako usrećilo. Samo putovanje i noćenje bilo je upotpunjeno najboljom ekipom prijatelja i profesorica koji su mi uljepšali ovaj kišni vikend u Gornjoj Stubici.

Mirna Čota, 4.a

- Znanstveni piknik bio je užitak za ljubitelje fizike, kemije, biologije i mnogih drugih polja koja znanost pruža. Preporučujem svima koji se žele zabaviti i naučiti nešto novo da se prijave na sudjelovanje u znanstvenom pikniku.

Petar Vidović, 4.c

Đakovačka gimnazija već niz godina sudjeluje na Znanstvenom pikniku pa su tako i ove godine učenici 4.a i 4.c razreda pod mentorstvom profesorica Mirte Lulić i Vesne Tomić održali radionice. Jedna skupina učenika koristila je jednostavan pribor i uz pomoć pomagala izvela pokus kojim su objasnili jednoliko gibanje po kružnici i odredili sve komponente gibanja. Zatim su vlastitom simulacijom provjerili izvedeni pokus. Druga skupina učenika jednostavnim je priborom izvodila pokuse kojima su dokazali kako šarene boje utječu na raspoloženje, a zatim simulacijom provjerili izvedene pokuse.

Nakon izvedenih radionica slijedila je utrka u vrećama, a zatim odgovaranje na postavljena pitanja koje su osmislili učenici (mentori) kako bi provjerili koliko su sudionici pratili izvođenje pokusa i slušali objašnjenja.

Učenici su se jednoglasno složili da je posjet Znanstvenom pikniku, unatoč kišnom vremenu, bilo jedno izvrsno iskustvo s odličnom i opuštenu atmosferom. Dojmile su im se radionice i pokusi koje su na zanimljiv način predstavili djeci i učenicima. Osim toga, upoznali su i nova lica te se sprijateljili s učenicima iz Geodetske škole Zagreb i Gimnazije A. G. Matoša, Zabok. Iako već puni znanja, sa Znanstvenog piknika donijeli su još više novih iskustava i spoznaja. Znanstveni piknik preporučili bi svima koji traže zabavu i svima koji su ljubitelji prirodoslovlja i žele naučiti nešto više.

- Bilo je super, družili smo se i zabavljali. Bilo je jako opušteno, prikazivali smo učenicima i djeci pokuse na zanimljiv način. Rješavali smo kviz i simulaciju. Družili smo se i upoznali nove prijatelje te naučili nešto novo preko njihovih pokusa.

Ana Drmić, 4.c

9

**Borba protiv
raka dojke**

PIŠE: Iva Sukačić, 2.c

Đakovački gimnazijalci obilježili projekt „Mama budi zdrava“ Pregledi možda ne mogu spriječiti pojavu raka, ali mogu spasiti život...

„...Jer mi trebaš. Jer te volim. Jer si moja jedina mama.“

„Najveća želja svake majke jest da joj dijete bude zdravo. Ja znam da je to i tvoja želja. Ovom porukom ti želim reći da i ja želim da mi ti budeš zdrava. Pročitaj ove savjete i molim te brini o sebi. Jer mi trebaš. Jer te volim. Jer si moja jedina mama.“ poruka je koja se nalazi na početnoj stranici letka projekta „Mama budi zdrava – Ružičasti listopad“. Projekt „Mama budi zdrava“ u Hrvatskoj se obilježava od 2017. godine pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja uz podršku Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a nagradila ga je i Europska komisija. U petak, 11. listopada 2024., učenici su se, uz pratnju profesora, okupili na srednjoškolskom igralištu kako bi obilježili Međunarodni mjesec protiv raka. S ružičastim balonima u ruci formirali su oblik ružičaste vrpce te snimili kratak video u kojemu daju važnu i jasnu poruku; „Mama budi zdrava!“

„SVE za NJU“, udruga žena oboljelih od raka dojke, provodi ovaj projekt s ciljem podizanja svijesti o važnosti prevencije raka dojke i poticanja žena na brigu o svojem zdravlju. Osim toga, cilj projekta je i potaknuti učenike na slanje poruke i osvještavanje roditelja kako je u odgoju djece nužno da i oni sami budu dobrog zdravlja. Gimnazija A. G. Matoša u ovom projektu sudjeluje već tri godine pa se tako i ove godine uključila u podizanju svijesti i odgovornosti žena o vlastitom zdravlju.

Profesorica Ines Jančula i psihologinja Josipa Hardi obišle su razrede te učenicima i djelatnicima škole podijelile informativne letke koje mogu pokloniti svojim majkama. Ideja letka je zamoliti i potaknuti ženske, ali i muške, članove obitelji da ga pročitaju te u dogovoru s liječnikom provodu kontrolne preglede u skladu s njihovom dobi i rizičnim čimbenicima. Pregledi možda ne mogu spriječiti pojavu raka, ali mogu spasiti život jer je rano otkriven rak dojke izlječiv. Nisu zaboravljeni ni očevi pa je u letku poruka i za njih povodom nadolazećeg mjeseca studenog, također poznatog i kao „Movember“ ili „Brkati studeni“.

Udruga „SVE za NJU“ svake godine objavi sadržaj i kratke videozapise na svoju internetsku stranicu pa će se tako i ove godine video đakovačkih gimnazijalaca moći pogledati na poveznici www.svezanju.hr.

Obilježen Međunarodni dan znakovnih jezika

Gluhoća se može dogoditi svakome!

Svake se godine 23. rujna, slavi Međunarodni dan znakovnih jezika, događaj koji podiže svijest o ključnoj ulozi ovih jezika u životima gluhih i gluhoslijepih osoba. Ovaj dan ne samo da ističe jezičnu i kulturnu raznolikost već i prava gluhih osoba na korištenje svog jezika u svakodnevnoj komunikaciji.

PIŠU: **Lina Šabani i Nika Zorić, 2.c**

Znakovni jezik je komunikacijski sustav koji se koristi za razmjenu informacija između dvije ili više osoba. Nekad se smatralo da je znakovni jezik samo za zajednicu gluhih osoba, ali danas znamo da je to jezik gluhih i gluhoslijepih osoba sa zasebnim kulturnim i jezičnim identitetom. Znakovni jezik nije univerzalan, nego postoje nacionalni znakovni jezici kao npr. francuski znakovni jezik (LSF), australski znakovni jezik (AUSLAN), hrvatski znakovni jezik (HZJ),... Zastarjeli pogledi na gluhoću i znakovni jezik kao nešto nenormalno, sramotno i nedostatno su napušteni. Iako je nekad bio zabranjen, danas je znakovni jezik priznat kao poseban punovrijedan jezik. U više od 30 država priznat je kao jezik manjine.

Hrvatski znakovni jezik ima vlastitu gramatiku koja se razlikuje od hrvatskog govornog jezika te se usvaja i uči kao i svaki drugi strani jezik. Postoje tri načina izvođenja Hrvatskoga znakovnoga jezika: ručno, neručno i kombinirano. O obilježavanju Međunarodnoga dana znakovnoga jezika prof. Maričić rekla je: „Dugi niz godina radila sam kao prevoditeljica u osječkoj Udruzi gluhih i slijepih osoba. Sa znakovnim sam se jezikom upoznala tijekom dvogodišnjega tečaja koji sam pohađala u Osijeku.

Marina Maričić, prof. Hrvatskoga jezika

Nakon završenoga tečaja počela sam raditi u Udruzi za promicanje hrvatskoga znakovnoga jezika. U početku je bilo važno uskladiti pokrete jer sam morala paziti na mimiku lica, pokreta tijela te istovremeno koristiti ruke i izraz lica. Ovom smo akcijom povodom Međunarodnoga dana znakovnih jezika htjeli poslati poruku mladima: Gluhoća nije nešto čime bismo se trebali rugati jer se ona može dogoditi svima. Trebamo cijeniti različitosti i prihvatiti jedni druge”, zaključila je prof. Marina Maričić.

12. - 17. 11. 2024.

Zagrebački
Velesajam

PIŠE: Iva Đapić, 2. c

FOTO: Iva Slobodanac, 2. c

Ništa bez đakovačkih gimnazijalaca

Na zagrebačkom Velesajmu od 12. do 17. studenoga održan je 46. Interliber, Međunarodni sajam knjiga, koji je i ove godine privukao brojne ljubitelje knjiga iz regije. Među posjetiteljima, u subotu, zadnjega dana, bili su i učenici Gimnazije A. G. Matoša koji su iskoristili priliku za otkrivanje novih naslova i obogaćivanje svojih osobnih kolekcija zahvaljujući sajamskim popustima. Tijekom posjeta, učenici su pratili raznovrstan program. U paviljonu 7 održana je promocija nove knjige Jamesa Norburyja „Tragom mjeseca“, u organizaciji Stilus knjige. U paviljonu 5 učenici su se družili s Melitom Rundek na događaju koji je pripremila Mozaik knjiga.

Istovremeno, u paviljonu 6 predstavljen je „Kàko“ magazin, u organizaciji TAG-a i Splitskog kantuna. Nakon predstavljanja magazina, u istom paviljonu održan je Dječji kviz: Dječaci Pavlove ulice, prema djelu Ferenc Molnára, koji je vodio Krešimir Sučević-Mederal. Organizatori kviza bili su Petöfi Kulturális Ügynökség i Katarina Zrinski. Interliber je i ove godine dokazao zašto je nezaobilazan događaj za sve ljubitelje knjige, pružajući bogat program i nezaboravno iskustvo posjetiteljima svih generacija.

Prirodoslovni muzej u Zagrebu

Muzej s više od dva milijuna eksponata!

PIŠE: Lorena Ljepotić, 2. b

U okviru jednodnevnoga stručnoga izleta u Zagreb, učenici gimnazije posjetili su i Prirodoslovni muzej. Hrvatski prirodoslovni muzej osnovan je 9. listopada 1846. godine te je jedan od najvećih muzeja u Hrvatskoj. Smješten je u povijesnoj plemićkoj palači na bedemima zagrebačkoga Gornjega grada. Muzej prikuplja i prezentira razne prirode kao svjedočanstva ili dokumente koji su vezani za prirodoslovlje Hrvatske. U muzejskim zbirka nalazi se više od dva milijuna primjeraka stijena, fosila, prepariranih biljaka i životinja iz svih krajeva hrvatskog ozemlja, ali također i iz susjednih zemalja te s drugih kontinenata.

Muzej ima nekoliko odjela. Geološko-paleontološki odjel čuva geološki fondus i raznovrsne zbirke fosila iz geološke prošlosti. Zoološki odjel broji oko 1 135 000 primjeraka različitih životinja u zbirke kralježnjaka te posebna zbirka tkiva za DNA. Mineraloško-petrografski odjel prikazuje zbirke od osnutka Muzeja te značajne osobe iz povijesti hrvatske mineralogije. Poseban naglasak stavljen je na krš koji je geomorfološka posebnost Hrvatske. Muzej posjeduje i bogatu knjižnicu, ljepotu minerala, izumrli svijet geološke prošlosti, preparirane životinje, šarenilo leptira i biljaka.

PIŠE: Iva Sukačić, 2.c

Posjet kazalištu „Gavella“ Žena koja u bijesu i očaju čini nezamislivo

Nakon posjeta Interliberu, Tehničkom i Prirodoslovnim muzejima te nakon provedenog slobodnog vremena, svi su se učenici zajedno s njihovim profesorima i profesoricama uputili u Frankopansku ulicu do Gradskog dramskog kazališta Gavella gdje su pogledali predstavu Medeja. Medeja, u režiji Franke Perković, suočava gledatelje s „ludim i neoprostivim“ činom naslovne junakinje. Medeju igraju Dijana Vidušin i Tena Nemet Brankov. Obje uspijevaju kroz razlike u svom tumačenju naslovne junakinje moćno prikazati ženu koja u bijesu očaju učini nezamislivo. Predstava opisuje tragičnu sudbinu Medeje, Euripidove junakinje. Nakon što je Jason napusti zbog druge žene Kreontove kćeri, Medeja prolazi kroz dramatičan psihološki slom i odlučuje se osvetiti. U svojoj osveti koristi svoje čarobne moći kako bi ubila Jasonovu zaručnicu i njenog oca te na kraju, u očajničkom činu, ubija i vlastite sinove. Tragedija istražuje teme izdaje, osvete i majčinske ljubavi te postavlja moralna pitanja o pravdi i osveti.

Kroz Medeju autor progovara o položaju žene u tadašnjem grčkom društvu, no mnogi tadašnji problemi i pitanja prisutni su i danas. Perković je oslonila svoju interpretaciju na feministička čitanja i suvremene dramske teorije stvarajući slojevit lik Medeje koji pokazuje borbu žena protiv društvenih i psiholoških pritisaka. Franki Perković Medeja je dosad četvrta režija na sceni teatra u Frankopanskoj, a Euripidov tekst preveo je Lade Kaštelan, dramaturg predstave je Dino Pešut, scenografkinja Nina Bačun, kostimografkinja Marita Čopo, suradnica za scenski pokret Ana Kreitmeyer, a oblikovatelj svjetla Zdravko Stolnik. U Medeji igraju Dijana Vidušin (Medeja), Tena Nemet Brankov (Medeja), Nikola Baće (Jason), Đorđe Kukuljica (Kreont), Ksenija Pajić, Nela Kocsis, Tara Rosandić, Mada Peršić i Ivana Bolanča (Korićanke). Predstava traje sat i pet minuta, a učenici su se iz kazališta vratili oduševljeni s mnogo pozitivnih i lijepih komentara o predstavi, ali i o samom kazalištu.

PIŠE: Begzada Medžiković, 2.c

Dan njemačkog ujedinjenja obilježen u našoj školi Ujedinjenje na školskom panou!

Nakon niza mirnih prosvjeda na kojima je sudjelovalo na desetke tisuća građana Demokratske Republike Njemačke (DDR) te povijesnog pada Berlinskog zida, 3. listopada 1990. godine, formalno je ponovno ujedinjena Njemačka. Ovim povijesnim događajem službeno su ujedinjene Istočna i Zapadna Njemačka koje su desetljećima bile razdvojene političkim, ekonomskim i društvenim barijerama. Učenici naše škole obilježili su ovaj njemački državni praznik i važan povijesni dan simboličkim prikazom ujedinjenja na školskom panou.

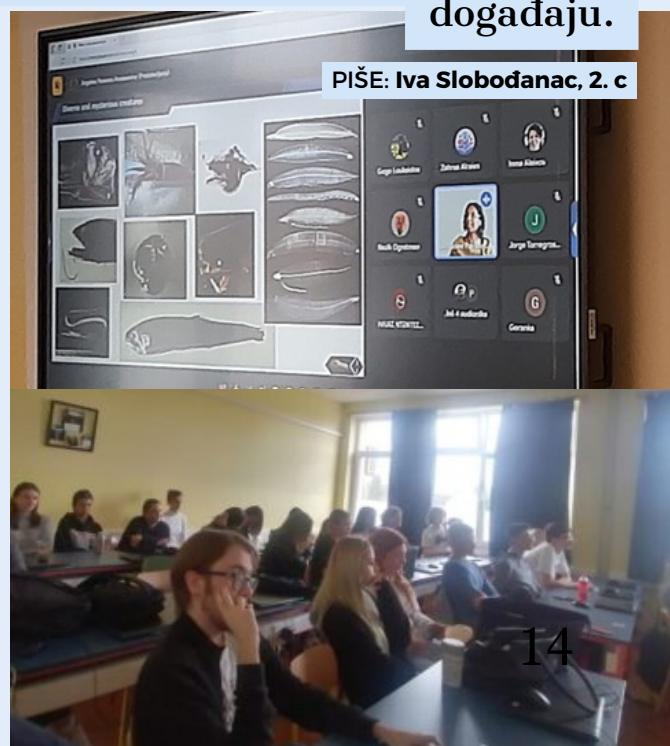
Vizualno su „sašili“ dvije karte Istočne i Zapadne Njemačke, prikazujući proces spajanja zemlje. Sa svake strane karte, učenici su zabilježili rezultate svojih istraživanja. Učenici prvih razreda DSD-a pisali su o povijesti i životu u Istočnoj Njemačkoj, dok su učenici četvrtih razreda DSD-a istraživali Zapadnu Njemačku. Ovaj pano ne samo da predstavlja povijesno ujedinjenje već i trud učenika u razumijevanju ovog važnog dijela europske povijesti. Mentorice su: Silvija Profusek, prof. i Tanja Schleis, mag. germ.

Đakovačka Gimnazija A. G. Matoša sudjelovala je u virtualnom Mednigth događaju.

Đakovačka Gimnazija A. G. Matoša sudjelovala je 26. rujna na virtualnom događaju Mednigth ili „Noć mediteranske znanosti“ koji je okupio sudionike iz raznih mediteranskih zemalja. Od 9:30 do 12:30 održana su predavanja i diskusije, a učenici 4. a, b i c razreda škole sudjelovali su uz mentorstvo profesorica Mirte Lulić, Vesne Tomić, Ines Jančule, Goranke Šimić, Daliborke Šetka i Barbare Horvatović Krstevski. Događaj je organiziran putem virtualne platforme, gdje su sudionici iz više zemalja predstavljali svoje inovativne projekte i raspravljali o aktualnim temama poput klimatskih promjena, zdravlja, biotehnologije i energetike. Učenici Gimnazije A. G. Matoša pridružili su se mladim istraživačima iz drugih zemalja, aktivno sudjelujući u raspravama. Cilj „Mednigth“ promicanje je važnosti znanosti i istraživanja, a posebna pažnja posvećena je mladim istraživačima.

Noć mediteranske znanosti Mlade nade u znanosti

PIŠE: Iva Slobodanac, 2. c

PIŠE: Begzada Medžiković, 2.c

Dobar dan, kako ste? – Glas učenika o mentalnom zdravlju Desetak posto đakovačkih gimnazijalaca koristi usluge psihologa!

U četvrtak, 10. listopada, u školi je obilježen Svjetski dan mentalnog zdravlja. Tim povodom, škola se uključila u akciju mjerenja raspoloženja „Dobar dan, kako ste?“. Ovu je akciju pokrenula Hrvatska psihološka komora s ciljem povećanja svijesti o važnosti mentalnog zdravlja, promicanja dostupnih resursa za pomoć u očuvanju mentalnog zdravlja te pružanja pomoći građanima i njihovo poticanje na razgovor i traženje stručne pomoći. Tako su naši učenici i djelatnici imali priliku ispuniti kratki upitnik o njihovim mislima, navikama i osjećajima u proteklom tjednu, dok su odrasli sudionici ispunjavali upitnik o zadovoljstvu životom. O rezultatima anketa razgovarali smo s psihologinjom Josipom Hardi koja je vodila projekt. Istaknula je kako su učenici pokazali veću razinu uznemirenosti od očekivane, s čestim osjećajima živčanosti, nervoze i problemima spavanja. S druge strane, odgovori nastavnika i zaposlenika ukazuju na prosječno zadovoljstvo životom, uz prepoznata područja u kojima vide prostor za napredak.

Psihologinja Josipa Hardi i pedagoginja Barbara Milinović održale su radionicu s učenicima 3. b razreda o mentalnom zdravlju, gdje su učenici osmislili strategije za suočavanje sa stresom te izradili motivacijske poruke svojim vršnjacima za podizanje raspoloženja.

Psihologinja Hardi podijelila je svoja iskustva s problemima mentalnog zdravlja kod učenika ističući da se najčešće radi o pretjeranoj zabrinutosti i naglašenim strahovima u različitim situacijama. Osim toga, naglasila je da su učenici često nervozni prilikom prvog dolaska, ali se ubrzo opuste i uživaju u razgovoru, pri čemu neki redovito dolaze na savjetovanja, što su prošle godine činili oko 10% učenika. Mentalno zdravlje neizbježna je tema o kojoj svaki srednjoškolac mora slobodno raspravljati i osvijestiti njegovu važnost. Brinimo o sebi i ne razmišljajmo o raznim stigmama koje se vežu uz psihološko savjetovanje.

PIŠE: Ivona Petrović, 2.b

Gimnazijski Božić u humanitarnom tonu Gimnazijom je strujila dobrota i predbožićno darivanje

U ponedjeljak, 16. prosinca, u Gimnaziji A. G. Matoša održan je humanitarni koncert za Mariju Horvat, učenicu šestoga razreda Osnovne škole Josipa Antuna Čolnīća iz Širokoga Polja koja boluje od cerebralne paralize. Cilj ovoga koncerta bio je prikupljanje sredstava za kupnju vozila prilagođenoga osobama s invaliditetom. Koncert je privukao mnogo učenika, roditelja i gostiju, a program je bio ispunjen raznovrsnim i kreativnim točkama kroz koje je gledatelje vodio Ivan Bilac (4. a). Učenici su se dugo pripremali za ovaj koncert, a u okruženju roditelja i gostiju stvorena je topla i zajednička atmosfera. Svečani program otvorio je KUD Tena u kojemu sudjeluje i dio gimnazijalaca.

Učenica 2. d razreda Iva Francem, uz glazbenu pratnju kolegice Lane Bugarin izvela je poznati stranih hit, a nakon toga, svoj autorsku pjesmu otpjevala je Stela Brandis (2. b). Recitaciju autorske pjesme izvela je Iva Milković, a misli o Božiću podijelile su: Iva Vukadin (2. b), Eva Šakota (2. b), Marla Posavčević (2. d) i Rea Čović (1. a). Pjevačke nastupe dodatno su obogatile učenice: Petra Kočiš (3. b), Marija Lacković (3. b) i Lorena Ljepotić (2. b). Na samom kraju, školski je zbor pod vodstvom prof. Tomislava Ljepotića izveo božićne pjesme potičući i publiku da se pridruži zajedničkom pjevanju čime je koncert završio u pravom blagdanskom ozračju. Tako je učenici Mariji Horvat olakšan živoet jer je ovih dana kupljen automobil prilagođen njenim potrebama.

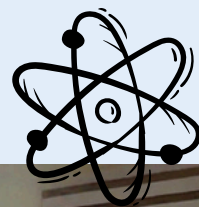

Ulaznice za koncert bile su donacija. Organizaciju koncerta uspješno je vodio Volonterski klub Gimnazije pod vodstvom psihologinje Josipe Hardi. Učenici su pripremili i prigodne proizvode koje su gosti mogli kupiti i tako donirati sredstva za humanitarnu akciju. Veliku pomoć ovoj akciji pružili su i profesori koji su aktivno sudjelovali u pripremi. Ovo je odličan primjer dobrote i predbožićnog darivanja, a prikupljena sredstva pomogla su obitelji Horvat u ostvarenju potrebe njihove kćeri Marije. Velika petica za đakovačke gimnazijalce!

Physics in Advent

Najbolja gimnazijalka Nikolina Paloš osvojila 23 boda!

PIŠE: Ivona Petrović, 2.b

Naši su učenici i ove godine sudjelovali u međunarodnom projektu Physics in Advent – PIA. To je fizikalni adventski kalendar u kojem su sudionici projekta svaki dan tijekom adventa otvarali jedan prozor kalendara u kojem ih je čekao fizikalni eksperiment koji je bio izveden do trenutka kad je trebalo zaključiti što je rezultat eksperimenta. Projekt je organizirao Georg-August-Universität Göttingen i Deutsche Physikalische Gesellschaft. U projektu je sudjelovalo ukupno 71.219 učenika i nastavnika iz cijelog svijeta, od čega 45 naših učenika prvih i trećih razreda. Voditeljica ovoga projekta je prof. Spomenka Hardi.

Natjecanje je održano u dvije kategorije: pojedinačno i kao dva razreda. Na kraju su svi sudionici dobili certifikat s brojem bodova, kao pojedinci, ali i kao razred. Najbolji rezultat među našim učenicima postigla je Nikolina Paloš, učenica 1. b razreda, osvojivši 23 od ukupno 24 boda. Odličan rezultat postigli su i Petra Petrović, 3. c, Laura Grubeša, 1. a, Helena Nikolić, 3. c, Viktor Kladarić, 3. b, Toni Lokas, 3. b i Antea Spajić, 3. c. Ovo je još jedan od primjera kako fizika ne mora biti školski bauk već se može učiti na zanimljiv i za učenike prihvatljiv način.

Sveti Nikola u gimnaziji Bomboni i šibe!

PIŠE: Lorena Ljepotić, 2.b

Prosinac je mjesec kojega učenici vole iz nekoliko razloga. Jedan od njih svakako je i završetak prvoga polugodišta, odnosno odlazak na zasluženi zimski odmor, ali svakako važnija stvar je proslava božićnih blagdana. Tome se puno pažnje posvećuje u đakovačkoj gimnaziji. Tako su 6. prosinca, na blagdan svetoga Nikole, učenici Gregor Barna, Matej Jakobović, Petar Vukadin, Tara Josipović i Sara Svalina, maskirani kao sveti Nikola, anđeli i krampusi obišli sve razrede u jednoj i drugoj smjeni i učenicima podijelili slatkiše te im čestitali Svetog Nikolu. Podijeljeni su slatkiši i pojedinim profesorima. Mislite li da je nekome pripala šiba?

Ova akcija učenika bila je odlična uvertira za nadolazeće božićne i novogodišnje blagdane. Gimnazijalci će ove blagdane obilježiti s nekoliko vrijednih manifestacija.

PIŠE: Iva Sukačić 2.c

Sedmi humanitarni Gimba kviz „Merkurcima“ prvo, „fontub girlsu“ drugo i „ja jku“ treće mjesto

Sedmi po redu humanitarni Gimba kviz održan je u četvrtak, 19. prosinca 2024., u holu Gimnazije A. G. Matoša povodom završetka prvog polugodišta i početka prvog dijela zimskih praznika.

I ovoga su puta odličan posao obavili organizatori kviza Ina Jurković i Jakov Humbal, bivši učenici Gimnazije, India Funarić, učenica 3.a te Ivan Bilać, učenik 4.a razreda. Sudjelovalo je ukupno 24 ekipe, a natjecali su se učenici, profesori te bivši učenici škole. Uz nove rubrike poput „Pjesničke slike“, „Jako(v) loše objašnjen film“ i „Match well made“, pitanja posložena u tri kruga obuhvaćala su različite teme općeg, ali i školskog znanja. S najviše točnih odgovora i osvojena ukupno 54 boda, prvo mjesto osvojila je ekipa „merkurci“ u čijem su se sastavu nalazili učenici Elena Cvitković, Barbara Bušić, Roko Tadić i Fran Čapo. Drugo mjesto s osvojena 52 boda zauzela je ekipa „fontub girls“ koju su činili: Mirta Čota, Ivana Lovrić, Mislav Čota i Davor Vidović.

Odlučujuće dodatno pitanje procjene, koje je glasilo: „Koliko stihova ima Danteova Božanstvena komedija“ odredilo je treće mjesto. Od moguće tri ekipe („Mi nismo profesori“, „Pacijenti“ i „ja jk“), ekipa „ja jk“ bila je najbliže točnom odgovoru, a ekipu su činili učenici: Ivan Perić, Martina Sklizović, Dora Josipović, Nea Paloš i Marta Koprčina. Najboljim natjecateljima sponzori Kebab House Krki, American Joy, Pizzeria Lipizzano, Antique Bar i London Bar, uručili su vrijedne nagrade. Svi natjecatelji kviza bili su jako zadovoljni pitanjima i atmosferom, a prikupljeni novac od kotizacije i ovaj se put donirao u humanitarne svrhe.

humanitarni

Gimba kviz

vol. 7

19. prosinca u 19:10
hol Gimnazije

PIŠE: Rita Plavčić 2.c

14. Fizi Bizi festival u Somboru

Kad se udruže fizika, povijest i informatika

Učenici Gimnazije A. G. Matoša sudjelovali su u subotu, 23. 11. 2024., na 14. Fizi Bizi Festu u Somboru gdje su održali radionicu iz fizike i povijesti.

Fizi bizi povijest

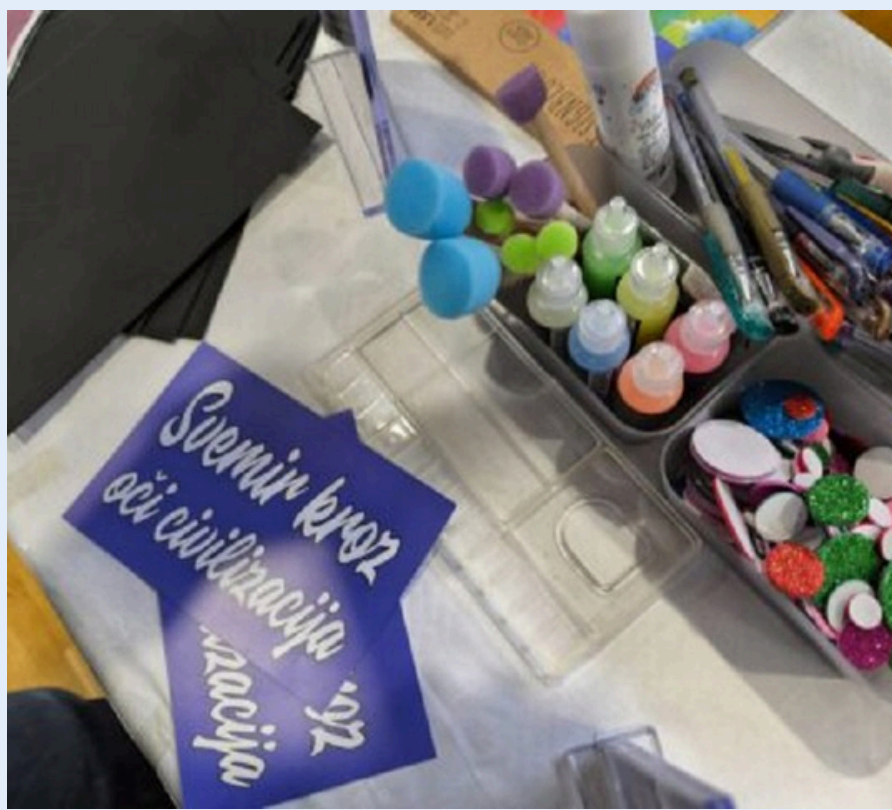
Fizi Bizi Fest međunarodni je znanstveno-popularni događaj koji želi približiti znanost svima, a posebno djeci i mladima koji to percipiraju kao teško, nerazumljivo i nedostižno. Festival je prilika da se djeca i mladi povežu s vršnjacima sličnih interesa te im omogući kvalitetnije slobodno vrijeme kroz popularizaciju znanosti.

Svemir kroz oči civilizacija izvodili su učenici trećih razreda (India Funarić, 3.a, Tena Kirchmayer, 3.a i Fran Čapo, 3.a) pod mentorskom palicom prof. Ines Jančule. Sudionici su istraživali kako su drevne civilizacije zamišljale svemir i njegovo stvaranje. Upoznali su bogatu maštu i mitologiju koje su oblikovale razumijevanje svemira kroz povijest te su imali priliku stvoriti vlastitu viziju svemira, spajajući mitove i znanost u jedinstvenu kozmološku priču.

Fizi bizi fizika

Svemir na dlanu kroz eksperiment i simulaciju izvodili su učenici četvrtih razreda (Ana Drmić, 4. c, Lea Ivanović, 4.a i Ivan Bilać, 4.a) uz mentorstvo prof. Mirte Lulić. Učenici su održali kratku prezentaciju: „Egzoplaneti – što se krije izvan našeg Sunčevog sustava?“ Nakon održane prezentacije, sudionici su izradili vlastiti egzoplanet i upoznali neke od najzanimljivijih egzoplaneta – od jajastog do onoga na kojemu se događaju oluje stakla. Nadalje, sudionici su pod mentorstvom učenika napravili simulaciju kojom su provjerili Keplerove zakone i riješili radni listić.

Ovaj eksperiment izazvao je veliku pozornost učenika što potvrđuje i veliki broj postavljenih pitanja.

„Nož iz ognja“ otvorio mnoga aktualna pitanja

PIŠE: Lina Šabani, 2.c

Članovi Čitateljskoga kluba Gimnazije ugostili su kolege Izdavačke kuće Iris Illyrica koji su održali dinamičnu i edukativnu raspravu. Tema susreta bila je roman norveške autorice Ingeborg Arvole „Nož iz ognja“. Roman se bavi važnim društvenim pitanjima – položajem žena, migrantima, manjinama, ekologijom, ali i specifičnim izazovima života na hladnom Sjeveru. Ovaj roman ujedno je sjajan primjer kako književnost može otvoriti prostor za ozbiljne diskusije o aktualnim temama.

Voditeljica projekta „Nadilaženje granica“, Anja Tomljenović, svojim je nadahnutim pristupom usmjerila razgovor prema ženskim glasovima u europskoj književnosti. S učenicama naše škole vodila je raspravu o važnosti bolje međusobne tolerancije, razumijevanja različitih kultura i perspektiva te o tome kako književnost može pridonijeti izgradnji svijeta u kojem su svi ljudi jednako poštovani. U diskusiji su aktivno sudjelovale učenice 3. d razreda: Lada Ivić, Lucija Petric, Lana Đumić, Lana Kovačević i Ivana Vidaković, a bili su prisutni i profesori. U radionici je aktivno sudjelovao i knjižničar prof. Hrvoje Miletić koji je dodatno obogatio razgovor svojim stručnim komentarima. Osim što smo uživali u intelektualnoj raspravi, dobili smo i vrijedne poklone za našu knjižnicu – nove i zanimljive naslove koji će zasigurno obogatiti naš knjižnični fond. Kao nagradu za svoje sudjelovanje, učenice koje su najviše pridonijele diskusiji nagrađene su knjigama. Ovaj događaj bio je pravo osvježanje pružajući svim sudionicima priliku da se bolje upoznaju s europskom književnošću te da se upuste u važne društvene teme koje nas okružuju.

Razgovor s profesoricom Tanjom Schleis

„Obično započinem rano ujutro,

Dr. sc. Gordana Hegić i skupina autorica

Moje pčele, moji snovi

ŽIVOTNE PRIČE II ŽENA
U PČELARSTVU

dok svi spavaju“

Đakovačka gimnazija može se ponositi mnogim izvrsnim profesorima i profesoricama, jedna od njih je i Tanja Schleis. Ne samo što odlično obavlja svoj posao predavanja njemačkog jezika nego i velik dio svog vremena posvećuje i svojim hobijima. Nastava DSD-a, kazališna grupa na njemačkom jeziku, pčelarstvo, pisanje knjiga, pripadnost Zemaljskoj udruzi Podunavskih Švaba u Hrvatskoj, pisanje doktorata, sve su to aktivnosti kojima se profesorica Schleis bavi, a detaljno ih je opisala u intervjuu.

Za početak, recite nam nešto o sebi. Koju ste školu pohađali, gdje ste studirali, čime se sada bavite?

Uvijek volim istaknuti da sam rođena Đakovčanka! Rođena sam u Đakovu, a uz nekoliko kraćih izbivanja, cijeli sam život živjela u svom rodnom gradu. Prve godine života provela sam u Njemačkoj, u Baknangu, nedaleko Stuttgarta. Tamo sam prošla svoje primarno obrazovanje u waldorfskom vrtiću i predškoli, a kada je došlo vrijeme za osnovnu školu i kada se situacija u Slavoniji smirila, vratili smo se kući. Pohađala sam Osnovnu školu Vladimira Nazora i moram priznati da su mi prva tri razreda bila vrlo teška zbog lošeg poznavanja hrvatskog jezika i prilagodbe na novu sredinu. Tada nije bilo dodatnih sati jezika niti pomoćnika u nastavi. Blago rečeno, mrzila sam školu. Pravi preokret nastao je kada smo u četvrtom razredu počeli učiti njemački jezik. Iznimno sam zahvalna učiteljici njemačkog jezika koja se potrudila i, uz njemački, pomogla mi u učenju hrvatskog jezika. Od tada je sve postalo lakše. Moja starija sestra išla je u Gimnaziju A. G. Matoša Đakovo i kasnije studirala engleski i njemački jezik, pa mi je to djelovalo kao dobra ideja. Moram priznati, u osmom razredu osnovne škole stvarno nisam znala što želim biti u životu, ali gimnazija mi je pružila priliku da još četiri godine razmišljam o tome. Kada je došlo vrijeme za odabir studija, još uvijek nisam imala jasnu predstavu o tome što želim. Voljela sam Biologiju, Povijest i Hrvatski, ali Njemački jezik išao mi je najlakše. Kao i mnogi srednjoškolci, odabrala sam liniju manjeg otpora i upisala studij germanistike na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Studij mi je bio izuzetno pozitivno iskustvo, a posebno sam bila sretna što sam tijekom studija mogla potpuno posvetiti svoju pažnju germanistici zato što sam upisala jednopredmetni studij. Kako je vrijeme prolazilo, u meni se javila želja za daljnjim učenjem i usavršavanjem zbog čega sam sada na drugoj godini poslijediplomskog studija Književnost i kulturni identitet. Trenutno radim kao nastavnica Njemačkog jezika u Gimnaziji A. G. Matoša Đakovo, a uz to nastavljam svoj akademski put i veliki dio vremena posvećujem svojim hobijima - kazalištu i apipedagogiji.

Nastava DSD-a i provođenje ispita

U školi ste jedna od profesorica koja sudjeluje u provođenju DSD ispita. Kako je DSD došao u našu školu i ono važnije, kako ste se vi odlučili za sudjelovanje?

Nažalost, kada sam ja išla u školu, nismo imali mogućnost polaganja DSD ispita. DSD je uveden u našu školu u školskoj godini 2005./2006. u vrijeme kada je Njemački ured za obrazovanje u inozemstvu (ZfA) provodio veliku kampanju u našoj zemlji i tražio škole zainteresirane za provedbu ispita.

Tako smo postali PASH škola i sada smo dio međunarodne mreže škola u kojima učenici diljem svijeta imaju mogućnost polaganja DSD ispita. Otkrit ću vam jednu tajnu – za iduću godinu planiramo veliku proslavu 20 godina DSD- a u našoj školi! Kada sam došla u školu raditi kao germanistica, bilo je prirodno da mi ravnatelj povjeri vođenje DSD razreda, što sam s veseljem prihvatila. Naime, DSD nastava odvija se na drugačiji način od redovne nastave što mi daje određenu slobodu u kreiranju nastave. Na obostrano zadovoljstvo, moj i učenikov rad rezultira međunarodno priznatom diplomom.

Jeste li zadovoljni s rezultatima učenika i planirate li i dalje sudjelovati u nastavi DSD-a?

Moram priznati da sam izuzetno zadovoljna. Svi polaznici DSD nastave do kraja gimnazijskih dana ponosni su vlasnici A2-B1 diplome, a veliki broj njih i B2-C1. Veseli me što ih u svijet šaljem s tako važnim dokumentom, a nadam se da će ponijeti i lijepe uspomene s brojnih projekata te sati u kojima zajedno istražujemo književnost i kulturu njemačkog govornog područja.

Kazališni festivali nude prelijepa iskustva i profesorima i učenicima

Uz DSD, vodite kazališnu grupu na njemačkom jeziku i sudjelujete na kazališnim festivalima. Kako je do toga došlo i što nam možete reći o samim festivalima?

Jedan od najvećih projekata koje već desetljeće vodim jest kazališna grupa na njemačkom jeziku. Ova ideja nastala je iz mog osobnog iskustva. Kao srednjoškolka i kasnije studentica, sudjelovala sam na kazališnom festivalu na njemačkom jeziku u Osijeku gdje sam stekla nezaboravna iskustva koja su mi i danas lijepa sjećanja. Tu priliku željela sam pružiti i svojim učenicima, pa sam sada, u ulozi mentora, ponovno prisutna na kazališnom festivalu. Kazališni festivali na njemačkom jeziku u Osijeku i Varaždinu održavaju se već više od dvadeset godina. Učenici imaju čast prikazati svoje predstave na prestižnim pozornicama Dječjeg kazališta Branka Mihaljevića u Osijeku i HNK-a u Varaždinu, što je za njih poseban doživljaj. Iako festivali nisu natjecateljskog karaktera, učenici uvijek dobivaju diplome te komentare i pohvale.

Osim toga, imaju priliku sudjelovati u radionicama koje vode dramski pedagozi, upoznati druge učenike i najvažnije, sve to raditi na njemačkom jeziku, što predstavlja izvrsnu priliku za vježbanje neformalnog razgovora na tom jeziku.

Zahvalna sam što imam podršku Udruge

Udruga Podunavskih Švaba u Hrvatskoj više je puta posjetila našu školu. Što nam možete reći o Udruzi. Jeste li članica te udruge?

Njemačka zajednica – Zemaljska udruga Podunavskih Švaba u Hrvatskoj, Osijek (Deutsche Gemeinschaft – Landsmannschaft der Donauschwaben in Kroatien, Essegg), sa sjedištem u Osijeku i ograncima u Zagrebu, Splitu, Đakovu, Valpovu, Slavonskom Brodu, Požegi i brojnim baranjskim mjestima, udruga je koja okuplja pripadnike njemačke i austrijske nacionalne manjine te njihove potomke. Kao pripadnica njemačke nacionalne manjine, članica sam ove udruge čija nam podrška omogućuje organizaciju brojnih kulturnih projekata, radionica i događanja u našoj školi. Kao nastavnici, stalo mi je da se učenici ne upoznaju samo s jezikom, već i s književnosti, bogatom kulturom, tradicijom te povijesnim vezama sa zemljama njemačkog govornog područja. Zahvalna sam što imamo podršku udruge koja podupire naše ideje te što već dugi niz godina ostvarujemo hvalevrijednu suradnju.

Pčelarstvo je pronašlo i odabralo mene

Nedavno je održana promocija knjige „Moje pčele moji snovi“ u kojoj ste i sami koautorica. Kako je uopće došlo do vaše strasti prema pčelama, kojim granama pčelarstva se bavite? Odakle ideja o pisanju knjige i o čemu se u njoj radi?

Volim reći da je pčelarstvo pronašlo i odabralo mene. Moj suprug se od 2009. godine bavi pčelarstvom te imamo obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo (OPG), no mene to nikad nije osobito privlačilo. Povremeno bih pomagala, ali ne mogu reći da sam imala neku značajnu ulogu ili da me to pretjerano zanimalo. Međutim, tijekom „lockdowna“ suprug me nagovorio da se prijavim na edukaciju Hrvatskog apiterapijskog društva "Apiterapija i apiturizam", gdje sam prvi puta čula za pojam apipedagogije i za edukacije koje se u Sloveniji provode s djecom. Tu sam se pronašla! Nakon toga razvila sam vlastite autorske radionice koje „pro bono“ provodim u školama povodom Dana pčela u svibnju, počela pisati radove, sudjelovati na međunarodnim konferencijama, razvijati apipedagogiju u Hrvatskoj i planirati izgradnju našeg iskustveno-edukacijskog apisarija Bienenberg koji će biti učionica na otvorenom za sve vrtiće, škole i sve posjetitelje koji žele na jedinstven način učiti o pčelama.

Promocija knjige "Moje pčele, moji snovi" održana je u subotu, 7. prosinca 2024. godine, u Kongresnom centru Zagrebačkog Velesajma. Ovaj događaj bio je dio Međunarodne konferencije "Znanost i inovacije u službi razvoja suvremenog pčelarstva". Knjiga "Moje pčele, moji snovi" posvećena je ženama u pčelarstvu, a autorice su: dr. sc. Gordana Hegić, predsjednica Hrvatskog apiterapijskog društva, te koautori: Nina Ilić, Jadranka Luketa-Marković, Nataša Bronzović, Josipa Kujundžić, Valentina Salopek, Romina Kanjer, Maja Trstenjak, Nikolina Kralj Vlahek, Vesna Kovačević i ja (Tanja Schleis). Knjiga donosi inspirativne i dirljive životne priče žena koje su se posvetile pčelarstvu i smatraju ga načinom života. Sudjelovanje u stvaranju knjige "Moje pčele, moji snovi" bio je izuzetno inspirativan i obogaćujući proces, kroz koji sam imala priliku upoznati nevjerojatne žene čije strastveno bavljenje pčelarstvom odražava snagu, predanost i ljubav prema prirodi. Nadam se da će ova knjiga inspirirati i motivirati još više žena da se posvete pčelarstvu, prepoznajući u njemu ne samo izazov, već i izvor ispunjenja, znanja i povezanosti s prirodom.

Pripremate li još kakve projekte i spremate li možda neku novu knjigu?

Kako je knjiga na kojoj sam radila tek izašla, izdavanje nove knjige trenutno nije u mom planu. Ipak, neke radove sam već predala, a neke još pišem, koji će biti objavljeni u znanstvenim časopisima i knjigama sa konferencija. Što se tiče projekata, uvijek sam angažirana na nekima. Trenutno pripremamo novu kazališnu predstavu, vrlo bogat program za Dan progona i još mnogo toga.

Uz sve to, ponosna ste majka dvoje djece. Kako pronadete vremena za sve aktivnosti? Kako izgleda vaš prosječan dan?

Pitanje koje mi se najčešće postavlja jest kako sve stignem. Ključ svega je dobra organizacija i planiranje. Osim toga nužno je razumijevanje i velika potpora obitelji, prijatelja, a ponekad i kolega s posla. Imam veliku sreću što imam poticajnu okolinu koja me podupire. Moj prosječni dan vrlo je sadržajan. Obično započinje rano ujutro, dok svi spavaju, i tada imam mir za čitanje literature ili pisanje radova. Ovisno o smjeni u kojoj radim, za posao se pripremam prije ili nakon radnog vremena. Osim toga s djecom prolazim njihove školske obaveze, vozim ih na treninge, u plesnu školu u Vinkovce i obavljam sve ono što svaka mama i kućanica radi. U međuvremenu trudim se uključiti tjelesnu aktivnost, a najčešće su to hodanje ili plivanje. Večer mi je rezervirana za kauč i serije jer svi trebaju odmor pa tako i ja – nisam robot.

Isplatilo se učiti na fakultetu i biti odličan student

Na fakultetu ste bili izvrsna studentica s odličnim ocjenama i pohvalama. Sav taj trud morao se isplatiti. Trenutno ste na doktoratu, što vas je potaklo na takav korak i što će biti tema doktorata?

Nakon završetka fakulteta znala sam da moj obrazovni put nije gotov, ali sam imala jasne ciljeve na privatnom planu i željela sam se ostvariti kao majka. Kako su djeca rasla, rasla je i moja želja za daljnjim obrazovanjem. Veliki poticaj za to bili su i učenici s kojima sam često razgovarala o njihovim planovima za budućnost i odlasku na fakultet. Nakon nekoliko godina pomnog razmatranja ponuđenih poslijediplomskih programa, odlučila sam pričekati zbog financijskih razloga. No, sudbina je htjela da mi bivša profesorica prošle godine pošalje natječaj za dvije stipendije za izvrsnost. Tada nisam imala više izgovora. Poslala sam dokumente, a nakon nekoliko dana saznala da sam jedna od dobitnica stipendije i da mi je poslijediplomski studij potpuno besplatan. Isplatilo se učiti na fakultetu i biti odličan student! Upisala sam poslijediplomski studij Književnost i kulturni identitet, a moje istraživačko područje je njemački identitet u Slavoniji i njegovo očuvanje. Pišem o lokalnim temama jer smatram da je to područje u kojem mogu dati svoj doprinos, a kao podunavska Njemica iz Đakova osjećam obavezu očuvati taj identitet. Moj posljednji rad bio je o epitafima na njemačkom jeziku s područja Đakovštine. Nažalost, mnogi od njih više ne postoje jer su nadgrobni spomenici uklonjeni ili su propali tijekom vremena. Tu vidim svoj doprinos – kroz istraživanje i očuvanje tih vrijednosti. Naravno, kao nastavnik, u sve svoje projekte uključujem i učenike. Zajedno smo proveli istraživanje te smo na temelju pronađenih epitafa osmislili kazališnu predstavu, čime smo ih na kreativan način revitalizirali i predstavili publici, na taj način smo im dali novo značenje i očuvali ih za buduće generacije.

Što možete savjetovati budućim generacijama? Imate li kakvu poruku za njih?

Budućim generacijama želim poručiti da ostanu svoji i rade ono što ih usređuje. Možda se to sada čini kao da nema smisla, ali s godinama će se sve posložiti poput mozaika u jasnu sliku. Sami sebi trebate biti najveći motivatori i navijači! Ne dajte se obeshrabriti i vjerujte u sebe!

Top DJ gimnazijalci

Emina Lulić

Maja Vonić

Melita Čališ

Iva Bistović

Stjepan Čota

Maja Lay

Ivona Vrtarić

Ivica Petar Čališ

Nevena Radašinić

Petra Šola

Dino Ljubić

Ana Andrić

Ana-Marija Bogner

Benjamin Krivošić

Josipa Drmić

Mato Mićan

Lucija Zorić

Maria Tilman

Ina Jurković

Leona Dražetić

Uvodnik

Dragi čitatelji,

Naši prethodnici, prošlogodišnji urednici Inter nosa, napravili su podlistak u kojemu su predstavili bivše gimnazijalce – profesionalne novinare želeći na taj način promovirati Školu. Mi smo ove godine odlučili nastaviti njihovim stopama pa smo u ovom podlistku odlučili predstaviti najbolje učenike u posljednjih dvadeset godina. Naime, u školskoj godini 2004./2005. utemeljena je Nagrada koju dobiva najbolji maturant svoje generacije. Na sjednici Nastavničkoga vijeća Gimnazije A. G. Matoša 19. travnja 2005. godine utvrđena je Nagrada Gimnazije A. G. Matoša najboljem učeniku/učenici tijekom gimnazijskoga školovanja. S obzirom da je prošle školske godine dodijeljena jubilarna dvadeseta nagrada, odlučili smo predstaviti sve nagrađenike. Đakovački gimnazijalci pronašli su se u mnogim stručnim i znanstvenim djelatnostima, a neki su se od njih i vratili u školu, no ovaj put kao profesori. Naš je zadatak bio predstaviti vam ih i doznati gdje su oni danas, čime se bave i koliko su zadovoljni svojim poslom, ali i čuti nešto o njihovim starim gimnazijskim danima. Uz svakoga učenika objavili smo i maturalnu fotografiju razreda koji je pohađao kako bismo napravili i podsjetnik na neka „dobra stara vremena“. Ali smo i osobnom fotografijom htjeli dati pečat sadašnjosti pa će biti jako zanimljivo usporediti naše maturante nekada i sada. Ovaj podlistak mogao bi poslužiti i u analizi izbora budućih zanimanja. Osim toga, vjerojatno će biti prostora za još pokoju analizu, npr. iz kojih osnovnih škola dolaze najbolji učenici... Jesu li svojim radom i disciplinom potvrdili titulu „najboljeg učenika generacije“ doznajte čitajući 14. broj Inter nosa.

Iva Sukačić, 2.c

ŠKOLSKA GODINA 2004./2005.

Emina Lulić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 21. 10. 1986.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Josipa Antuna Čolnća, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2001. – 2005.

FAKULTET: Filozofski fakultet Osijek, Diplomirani studij matematike, smjer poslovna i financijska matematika

TRENTNO ZANIMANJE: nastavnica Matematike

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Matematika je bila i ostala moja prva ljubav. Oduvijek sam znala da ću studirati nešto povezano s njom. Iako sam studirala poslovnu i financijsku matematiku, igrom slučaja sam počela raditi u mojoj školi i ovdje i ostala. Danas ovaj posao ne bih mijenjala nizašto na svijetu. U svakom poslu postoje poteškoće i izazovi s kojima se nosimo, ali entuzijizam nastavnika i ljubav prema prenošenju znanja ono je što ovaj posao čini drugačijim od drugih. Moja je želja dodatno se usavršavati i učenicima prenijeti barem djelić moje ljubavi prema matematici - kraljici prirodnih znanosti! Posljednjih nekoliko godina sa učenicima izborne nastave radim na programu matematičke pismenosti što smatra da je ulaskom Hrvatske u Europsku uniju važno za mlade generacije. Od ove godine, kolega Pavić i ja, voditelji smo Centra izvrsnosti za umjetnu inteligenciju.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Moji srednjoškolski dani ostali su mi u jakom lijepom sjećanju! Školu sam voljela i bila izvrsna u njoj, stoga je, osim za učenje, bilo i pregršt vremena za druženje s prijateljima, kave i izlaske - sve ono što čini standardni život jedne srednjoškolke! Posljednjih nekoliko godina s učenicima izborne nastave provodim program Financijske pismenosti jer smatram da je, ulaskom Hrvatske u Europsku uniju, ovo područje jako važno, posebice za mlade ljude. Osim toga, od ove godine, zajedno s kolegom Ivanom Pavićem, vodim i Centar izvrsnosti za umjetnu inteligenciju koji djeluje uz još četiri Centra u Osječko-baranjskoj županiji.

ŠKOLSKA GODINA 2005./2006.

Maja Vonić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Osijek, 15. 7. 1987.

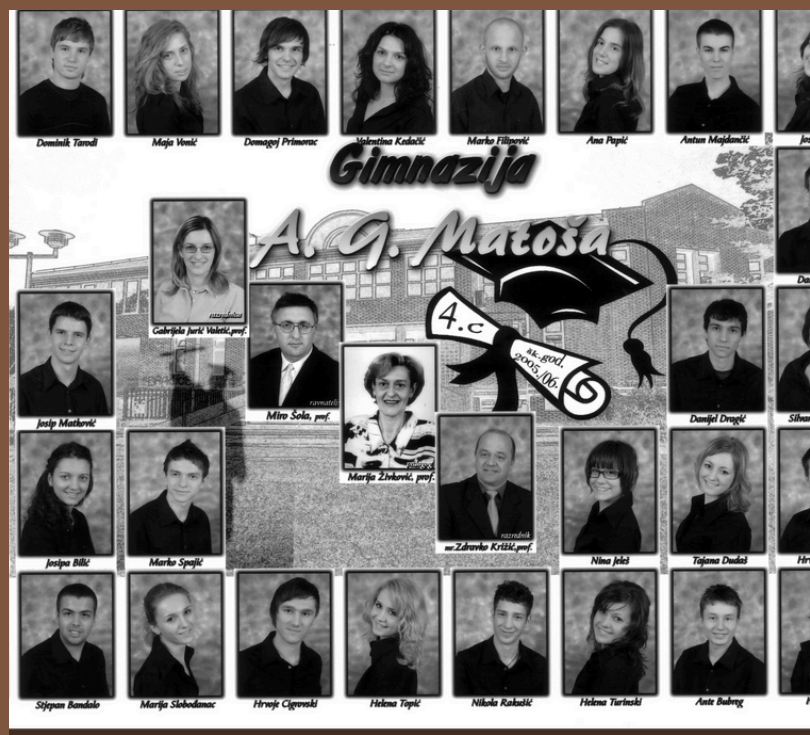
OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2002. – 2006.

FAKULTET: Filozofski fakultet Osijek, Studij povijesti i hrvatskoga jezika i književnosti

TRENTNO ZANIMANJE: nastavnica Povijesti i Hrvatskoga jezika

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Gimnazijski dani ostali su mi u lijepom sjećanju jer sam tamo upoznala ljude koji će mi postati najbliži prijatelji. Uvijek pamtim šaljive anegdote pojedinaca iz razreda i samih profesora te pojedine profesore, poput prof. Salopek, prof. Lokas i prof. Damjanovića, koji su snažno utjecali i na moj izbor budućega zanimanja.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Poslije završene opće gimnazije upisala sam dvopredmetni studij povijesti i hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Diplomski studij završila sam 2011. godine, nakon čega sam radila kraće zamjene u đakovačkim školama i mjestima u okolici. Od 2016. godine zaposlena sam u Srednjoj strukovnoj školi Antuna Horvata u Đakovu gdje predajem Povijest i Hrvatski jezik, a od 2019. godine vanjska sam suradnica na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Osijeku gdje kao asistentica držim seminare i vježbe iz nacionalne i svjetske povijesti.

ŠKOLSKA GODINA 2006./2007.

Melita Čališ

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 26. 9. 1988.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Josipa Antuna Čolnća, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2003. – 2007.

FAKULTET: Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu, Primijenjena matematika

TRENUTNO ZANIMANJE: viši tehnički konzultant++

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Bilo je to vrijeme ispunjeno smijehom, prijateljstvima i nezaboravnim trenucima. Svaki je dan donosio neku novu avanturu – od okupljanja za vrijeme odmora i planiranja sitnih nepodopština do zajedničkog učenja i rješavanja svakodnevnih izazova. Tada je gimnazija jednom godišnje organizirala veliki party za učenike, kojem smo se svi radovali. Sjećam se i starih profesora, od kojih su neki bili pravi strah i trepet. Tijekom njihovih sati muha se nije čula u razredu, a svaki naš pogrešan odgovor ili nespretan potez bio je praćen strogim pogledom. Napetost bi dosezala vrhunac kada bi profesor otvorio dnevnik za usmeno ispitivanje. Zvuk okretanja listova bio je dovoljan da svi zadržimo dah, a uzdasi olakšanja kada bi preskočili tvoje ime bili su gotovo glasniji od same šutnje. No, najgore je bilo kada bi profesor na početku godine „zalizao“ tvoju stranicu u dnevniku i time te obilježio za cijelu godinu. Stranica bi se, kao po nekom magičnom pravilu, uvijek otvarala baš na tvom imenu. Sjećam se i svoje prve jedinice u životu – i to iz Fizike. Taj trenutak, praćen suzama na školskim stepenicama, zauvijek mi je ostao urezan u sjećanje. No, te su situacije, koliko god bile teške u tom trenutku, pomogle oblikovati moj karakter i naučiti me kako se nositi s neuspjehom. Posebno su mi u sjećanju ostale priredbe u gradskom kinu. Bilo je to mjesto gdje smo pokazivali svoje talente – od recitacija i glume do glazbenih nastupa. Kao članica gimnazijskog zbora, provodila sam dane prije priredbe uvježbavajući pjesme. S druge strane, natjecanja iz Matematike i Fizike bila su izazovi kojima sam se s velikim guštom posvetila. Satima bih učila, rješavala zadatke i nadala se da će sav trud donijeti rezultate. Kada sam u trećem razredu osvojila treću nagradu na državnom natjecanju iz matematike, danima sam bila u nevjerici.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završetka gimnazije, odlučila sam slijediti svoju strast prema matematici te sam upisala prijediplomski studij Matematike na Fakultetu primijenjene matematike i informatike u Osijeku. Studiranje sam nastavila na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, smjer Primijenjena matematika. Tijekom studija imala sam priliku dodatno usavršiti svoje znanje i steći praktično iskustvo – na posljednjoj godini provela sam dva mjeseca na praksi u Moskvi, na Moskovskom avijacijskom institutu. To je bilo nezaboravno iskustvo koje mi je proširilo vidike i dodatno osnažilo moje vještine. Po povratku kući, započela sam svoju karijeru kao profesorica matematike u Obrtničkoj školi Antuna Horvata u Đakovu, dok sam paralelno tražila posao u struci. Ubrzo sam dobila priliku zaposliti se u Plivi u Zagrebu, u IT odjelu. Tamo sam prvi put došla u kontakt s poslovnim aplikacijama, koje su me oduševile i usmjerile prema daljnjoj karijeri u tehnologiji. Nakon dvije godine rada u Plivi, odlučila sam napraviti korak naprijed i zaposliti se u IT tvrtki mStart. Godinu dana kasnije odlazim u američku tvrtku Veeva. Preselila sam se u Budimpeštu usavršavajući tri godine svoje znanje i gradeći karijeru u dinamičnom međunarodnom okruženju. Ipak, nakon tri godine života u Budimpešti, odlučila sam se na novu promjenu. Zbog privatnih razloga preselila sam se u Southampton, Engleska, gdje sam nastavila raditi za Veevu. Ovaj korak predstavljao je spoj profesionalnog napretka i prilike za novi početak u drugoj zemlji. Danas i dalje radim za Veevu, na poziciji Višeg tehničkog konzultanta, gdje radim na projektiranju i implementaciji tehničkih rješenja. Posao zahtijeva puno učenja i podrazumijeva sveobuhvatno znanje o komercijalnim i političkim aspektima klijentova poslovanja te prenošenje tih informacija klijentima. Dinamičnost i brojni izazovi za mene su prednosti ovog posla, kao i upoznavanje novih kultura kroz iskustvo rada i života u inozemstvu.

ŠKOLSKA GODINA 2007./2008.

Iva Bistrović

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Osijek, 22. 2. 1990.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimir Nazor“ Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2004. – 2008.

FAKULTET: Filozofski fakultet Osijek, Odsjek za psihologiju

TRENTNO ZANIMANJE: ravnateljica ljekarničke ustanove

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Moj profesionalni put je bio sve, samo ne pravocrtan. Naime, u glavi osamnaestogodišnje Ive bila je želja biti glumicom, no ipak sam odabrala nešto sigurniji put, onaj psihološki. Po završetku studija psihologije sam spoznala da sam odabrala dobar put, a sudjelujući osam godina u sustavu socijalne skrbi, poglavito s djecom s problemima u ponašanju, uistinu sam uživala u svom odabiru. No, život često piše neke druge priče te je mene tako prije skoro tri godine odveo na put u ljekarništvo. Prihvatila sam to zbog neizbježnih privatnih okolnosti te sada vodim obiteljsku ljekarničku ustanovu. I lijepo mi je. Ipak, druga ljubav (psihologija) zaborava nema te sam stoga pri samom završetku edukacije za kognitivno-bihevioralnog psihoterapeuta, a u slobodno vrijeme spajam i svoju i dalje plamteću prvu ljubav (glumu) s ovom drugom. Stoga, dragi učenici, sve se može i sve se stigne, a ako se ponekad osjećate nesigurnima u svojoj odluci, demotiviranima, lutajućima, sve je to normalno. Tamo gdje se dugotrajno osjećate dobro, inspirirano, zadovoljno i prihvaćeno tamo vam je mjesto.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Teško je izdvojiti osobite uspomene iz gimnazijskih dana, jer uistinu je svaki dan bio poseban. I u najvećoj muci učenja za završne ispite, uz tipične svakodnevne strahove hoće li nas neki profesor nespremne prozvati, mi smo stvarno znali uživati. Od uistinu vrhunskih zabava petkom u gimnaziji, uz ozbiljno ozvučenje i dj-a, preko čestih glumačkih performansa za projektne dane, Lidrana i sl., do stvarno prave norijade, kao iz filmova, teško je nešto posebno izdvojiti. Činjenica da se kao razred radosno okupljamo na godišnjice mature, a jednom čak nismo mogli dočekati punu obljetnicu, pa smo proslavili i 7,5 godina, govori u prilog tomu da nam je gimnazijsko doba bilo uistinu lijepo i životno vrijedno. Voljela bih da jednoga dana i moje dijete kaže isto za svoje školske dane. Želim to i vama svima, dragi učenici.

ŠKOLSKA GODINA 2008./2009.

Stjepan Čota

DATUM I MJESTO ROĐENJA: Đakovo, 13. 8. 1990.

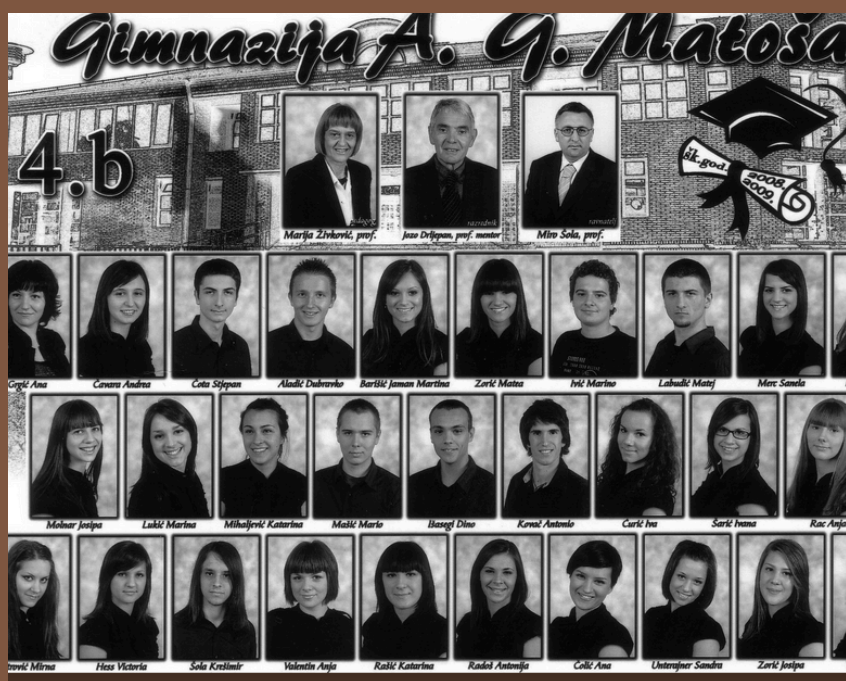
OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimir Nazor“, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2005. – 2009.

FAKULTET: Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet

TRENTNO ZANIMANJE: liječnik

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Gimnazijske dane pamtim kao vrlo lijep i bezbrižan period života, čvrstu osnovu za sve daljnje korake. Bio je to period obilježen novim prijateljstvima i profesorima koji su oblikovali moj pogled na svijet, a i danas ih se rado sjetim. Ponekad ne mogu vjerovati da je od završetka gimnazije prošlo punih 16 godina. Očito da će me ove riječi i ovaj prilog podsjetiti na to kako vrijeme brzo prolazi.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Po završetku srednjoškolskog obrazovanja upisujem Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, koji završavam u roku. Liječnički staž obavljam u Zagrebu, a iste godine vraćam se u rodni grad gdje nepunih godinu dana radim kao liječnik obiteljske medicine. Potom započinjem specijalističko usavršavanje iz fizikalne medicine i rehabilitacije za Kliniku za dječje bolesti Zagreb („Klaićeva“), gdje i danas radim s malim pacijentima. Tijekom specijalizacije upisujem, a prošle godine i završavam poslijediplomski specijalistički i doktorski studij iz Biomedicine i zdravstva na MEF-u Zagreb. Profesionalno me ispunjava kontinuirano usavršavanje iz područja dječje (re)habilitacije, kao i rad s djecom.

ŠKOLSKA GODINA 2009./2010.

Maja Lay

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 19. 8. 1991.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimira Nazor” Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2006. – 2010.

FAKULTET: Filozofski fakultet u Zagrebu, dvopredmetni studij Komparativne književnosti, Francuski jezik i književnost

TRENTNO ZANIMANJE: Europska komisija u Bruxellesu, zadužena za politike i programe za mlade u Europskoj uniji

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Mene su baš ti moji izvannastavni interesi i vodili u profesionalnom životu. Zbog velikog interesa prema kulturi i kulturnim djelatnostima, upisala sam studij komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, koji mi je proširio horizonte vezane za književnost, film, kazalište i umjetnost općenito. Međutim, s obzirom da sam već tada bila svjesna da je rad u kulturi vrlo izazovan, upisala sam dvopredmetni smjer kako bih mogla studirati i francuski jezik s kojim sam planirala raditi u prevoditeljstvu. Tijekom studija nastavila sam se baviti kazalištem i radom u kulturi – volontirala sam na kulturnim festivalima, odrađivala studentske poslove u organizaciji događaja i festivala te bila članica nekoliko kazališnih udruga s kojima sam kreirala i izvodila predstave. Pomogla sam u osnivanju i vođenju studentske kazališne grupe na Odsjeku za komparativnu književnost. Također, na fakultetu sam se trudila iskoristiti sve prilike kako bih razvijala profesionalne i dodatne vještine – sudjelovala sam u radionicama, konferencijama, ali i u dvije Erasmus+ razmjene (u Francuskoj i Irskoj). Nakon završetka studija, radila sam u hrvatskoj kazališnoj skupini Montažstroj, koja se bavi društveno angažiranim radom. Nakon toga radila sam u Zagrebačkoj udruzi za kulturu koja vodi glazbeni klub usmjeren na mlade, „Močvara“, gdje sam razvijala projekte i partnerstva. Nakon nekog vremena uhvatila me želja za istraživanjem i putovanjima pa sam prihvatila ponudu za stažiranje u uredu Europske komisije u Bruxellesu. Danas radim u uredu Europske komisije za razvoj međunarodne kulturne suradnje.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamtite?

Često se sjetim svojih gimnazijskih dana, pogotovo što sam u to vrijeme živjela vrlo blizu same zgrade gimnazije. Sjećam se upisa u gimnaziju i dileme trebam li odabrati jezični ili opći smjer i uzbuđenja pri pomisli na nove izazove i aktivnosti. Prijelaz u gimnaziju označio je i nove prijatelje, sto je svakako označilo velik dio mojih srednjoškolskih dana. Druženja pod odmorima, kave nakon školskih sati i izlasci vikendom s prijateljima iz razreda i smjene ostaju u lijepom sjećanju. Što se samih predmeta tiče, moji interesi nastavili su se u sličnom smjeru kao i u osnovnoj školi. Najviše sam uživala u satovima književnosti, različitih jezika i Povijesti. Sudjelovala sam i u natjecanjima iz povijesti i engleskog jezika te stigla do državne razine. Od ostalih aktivnosti, bile su tu i novinarska i dramska grupa. Drago mi je da sam ustrajala i u nekim predmetima koji mi tada i nisu bili toliko dragi, kao Matematika, kojoj zahvaljujem što me naučila baratati brojevima – nešto što je neizostavno za jednog financijski pismenog građanina ili građanku. S obzirom da radim u inozemstvu, okružena ljudima različitih nacionalnosti, puno mi pomaže poznavanje njemačkog jezika te redovno zahvaljujem roditeljima što su me upisali u razred kojem je prvi jezik bio njemački, iako u to vrijeme možda nisam nužno uživala u tome. Unatoč dominaciji engleskoga jezika, znanje dodatnih jezika i dalje je korisno i često može otvoriti dodatna vrata u karijeri i napredovanju. Roditeljima mogu zahvaliti i interes za kazalištem. Mislim da je iznimno važno imati hobije ili interese koje razvija škola. Oni nam pomažu da razvijemo društvene i emocionalne vještine koje su nam prijeko potrebne u svakodnevnom životu.

ŠKOLSKA GODINA 2010./2011.

Ivona Vrtarić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 16. 5. 1992.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2007. – 2011.

FAKULTET: Filozofski fakultet Zagreb, Odsjek za psihologiju

TRENUTNO ZANIMANJE: HR bussiness partner – direktorica

Ljudskih resursa za industrijske korporativne servise i usluge kupcima i maloprodaju

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Gimnazijske dane pamtim kao bezbrižne i znatiželjne, pune radosti i školske predanosti. Tijekom srednjoškolskog obrazovanja voljela sam različite predmete, veselilo bi me opetovano otkrivanje novih formula, znanstvenih činjenica, književnih djela... Rekla bih da sam najviše uživala u gramatici i matematici - na prvu možda djeluje nespojivo, ali meni je imalo smisla. Ponosna sam što sam bila dio razredne zajednice marljivih i uspješnih učenika, bili smo uvijek složni i spremni pomoći jedni drugima. U gimnazijskim sam danima pouke i savjete profesorica i profesora katkad uzimala zdravo za gotovo, ali danas sam svima njima zahvalna što su nama učenicima prenijeli bogato znanje i pridonijeli našem usvajanju temeljnih vrijednosti.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završetka gimnazije upisala sam studij psihologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Fakultetski dani ostali su mi u lijepom sjećanju, oduvijek me intrigirala kompleksnost ljudskog ponašanja i doživljavanja pa sam uživala učeći psihologiju. Na višim godinama fakulteta usmjerila sam se prema organizacijskoj psihologiji i odlučila da se tim područjem želim baviti nakon završetka studija. Kako bih naučeno primijenila u praksi i dobila vrijedno iskustvo, isprva sam radila studentske poslove u području interesa, a nakon diplomiranja, zaposlila sam se kao pripravnik u odjelu Ljudskih resursa u Ini. Tijekom proteklih sedam godina, u Ini sam se profesionalno razvijala na poziciji HR business partnera, osobe čija je uloga pružiti podršku menadžerima i zaposlenicima u različitim pitanjima i izazovima vezanim za ljudske potencijale. Prije godinu dana, prihvatila sam menadžersku poziciju i trenutno vodim tim u odjelu Ljudskih resursa za Industrijske i korporativne servise te Usluge kupcima i maloprodaju u Ini.

ŠKOLSKA GODINA 2011./2012.

Ivica Petar Čališ

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 28. 7. 1993.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Josipa Antuna Čolnića, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2008. – 2012.

FAKULTET: Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu, Odsjek za kemiju

TRENTNO ZANIMANJE: magistar edukacije kemije

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Godine 2012. upisao sam Kemijski odsjek Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu. Izravni upis na fakultet ostvario sam osvajanjem drugoga mjesta na državnom natjecanju iz kemije. Nisam imao puno brige oko državne mature, zato idite na natjecanja! Diplomirao sam kemiju 2017. godine s pohvalama i dobio titulu magistra edukacije kemije. Gotovo odmah nakon toga sam se teško razbolio. Doživio sam dva spinalna udara te puknuće krvnih žila zbog čega sam više puta operiran i ostao prikovan za krevet. Osobnom upornošću, ali i uz pomoć drugih, uspio sam se u kratkom roku oporaviti i nastaviti živjeti. Iako sam ostao u invalidskim kolicima, u potpunosti se mogu brinuti o sebi. Danas radim kao profesor kemije u Klasičnoj gimnaziji i Islamskoj gimnaziji u Zagrebu. Osim toga, imam tvrtku koja se bavi kemijskim obrazovanjem te radim na popularizaciji kemije putem video lekcija. Iza mene je i nekoliko autorstava i koautorstava knjiga te raznih kratkih stručnih i manje stručnih tekstova. Stvarno volim ono što radim i trudim se da učenici dobiju iste mogućnosti kao i ja u našoj Gimnaziji.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Bio sam dio jedne vrlo jake generacije, i intelektualno i društveno. Svi razredi su bili dosta povezani i uz to što smo imali iste profesore pa sve dijelili. Najviše što sam „povukao“ iz gimnazije je velik broj dobrih profesora tzv. „stare garde“ i nekoliko onih iz nove. Uistinu sam mogao puno naučiti što mi je koristilo dalje. Upravo je gimnazijsko široko obrazovanje ono što razlikuje nas (i tebe srednjoškolski čitatelju buduće) akademske građane. Žao mi je što neke opće predmete nisam više učio i što sam iz dubine duše mrzio čitati lekturu. Danas, kao profesor kemije, puno sam pokupio od profesora koji su meni predavali i uklopio u sebe kao osobu. Nije bilo jednostavno sve učiti i pokušavati držati razinu. Osobno sam još išao na natjecanja iz kemije i htio se tome posvetiti jer sam stvarno volio raditi kemiju što sam kasnije i upisao. To upravo mogu zahvaliti svojim nastavnicima, posebice prof. Ljiljani Medved, koji su me poticali. Najčešće se sjećam naše snalažljivosti i mogućnosti prilagodbe problemima koji su dolazili. To je ono što je najbolje u srednjoj školi – snađi se u poslu koji dođe pred tebe. Uvijek ću se sjećati jedne prijateljice koja je uspjela toliko prepisati nepravilne glagole iz njemačkog držeći cijele velike papire iz udžbenika pored sebe. I uvijek je prošlo. Ni danas ne znam kako. I još nešto – puno smo više bili fizički aktivni. Strašna količina hoda dnevno iz Dračica do škole. Bi li se vratio? Vjerojatno ne, ali lijepo se sjetiti – čovjek mora napredovati, a nove i ljepše stvari čekaju naprijed.

ŠKOLSKA GODINA 2012./2013.

Nevena Radašinić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Osijek, 11. 12. 1994.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Đakovački Senci

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – prirodoslovno-matematički smjer

GENERACIJA: 2009. – 2013.

FAKULTET: Prirodoslovno-matematički fakultet, Zagreb

TRENTNO ZANIMANJE: podatkovni inženjer

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Nalet osjećaja i slika na spomen gimnazijskih dana teško je pretočiti u riječi, bilo je to intenzivno razdoblje velikih promjena i sazrijevanja. Sjećam se kako sam imala tremu prije prvog dana prvog razreda jer nikog nisam poznavala, uvijek sam bila malo socijalno anksiozna. Pretjerano sam se živcirala zbog nastave, ocjena i mišljenje vršnjaka bilo mi je dosta bitnije nego što sam si htjela priznati. Iako nikad nisam zapalila cigaretu ni popila kap alkohola te sam jako poštovala profesore, s ponosom sam nosila torbu na jedno rame na kojoj je pisalo „Rebel“. Organizacija mi je bila slaba strana, često sam kasnila na nastavu, ali gotovo nikad nisam zakasnila. Imala sam sportski odjevni stil i uvijek nosila bijele patike osim zimi, kada sam furala visoke čizme. Oduvijek sam voljela matematiku, ali sviđao mi se osjećaj u srednjoj da su mi još uvijek sva vrata otvorena, da se u budućnosti mogu baviti čime želim i gdje to želim. Nije mi se žurilo odabrati jedan od mnogih puteva u svijet odraslih. U to vrijeme sam iz svog uspjeha u školi crpila osjećaj vlastite vrijednosti i zbog toga se često osjećala zarobljenicom standarda koji sam morala održavati. Volim misliti da sam sada pametnija. Nije me uvijek bilo lako trpjeti pa skidam kapu svojoj obitelji i tadašnjim prijateljima. Unatoč tome imala sam super malu ekipu u srednjoj, a krasno nasljeđe iz tih dana mi je i vjenčana kuma s kojom sam sjedila u istoj klupi.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Po završetku gimnazije upisala sam preddiplomski studij Matematika na Matematičkom odsjeku PMF-a u Zagrebu. Na istom fakultetu završila sam diplomski studij Matematička statistika. Iskreno, kroz cijeli period fakultetskog obrazovanja nisam znala što točno želim raditi pa sam odlučila isprobavati zanimanja dok ne nađem što mi odgovara. Volim područje primijenjene statistike, ali poslova sa čistom statistikom na tržištu ima jako malo. Zato sam na početku tražila ono što sam mislila da je tome blisko, a to su „data science“ uloge i projekti u IT-u. Nakon razočaranja time kako to konkretno izgleda u par firmi (barem u to vrijeme0,) odlučila sam se za „data engineering“. Tim područjem bavi se konzultantska firma Azada Analytics u kojoj sam trenutno zaposlena. Zadovoljna sam ovim što trenutno radim te potencijalom za nastavak karijere u ovom području.

ŠKOLSKA GODINA 2013./2014.

Petra Šola

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 16. 11. 1995.
 OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimir Nazor“
 Đakovo
 SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – jezična
 gimnazija
 GENERACIJA: 2010. – 2014.
 FAKULTET: Filozofski fakultet Osijek, Odsjek za
 psihologiju
 TRENUTNO ZANIMANJE: stručni suradnik, psiholog u
 srednjoj školi

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon Gimnazije, upisala sam, a potom i završila Filozofski fakultet u Osijeku, Odsjek za psihologiju čime sam stekla diplomu magistra psihologije (2014. – 2019.). Tijekom studiranja radila sam nekoliko studentskih poslova za koje smatram da su mi bili dobra priprema za buduće zanimanje. Uz to, nakon dugogodišnjeg igranja košarke u Đakovu, dobila sam poziv u Košarkaški klub Mursa gdje sam odigrala pet sezona. Također, postala sam i dio košarkaške ekipe Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera s kojom sam odigrala šest Državnih prvenstava i dva Europska prvenstava. U posljednje sam tri sezone izabrana za kapetanicu ekipe Kluba i Sveučilišta što mi je bila velika čast i na što sam jako ponosna. Svoj sam prvi posao dobila kao stručni suradnik psiholog - pripravnik u Srednjoj strukovnoj školi Antuna Horvata Đakovo, a nakon toga sam jednu godinu provela radeći kao psiholog na Odjelu za djecu, brak i obitelj u, tadašnjem, Centru za socijalnu skrb Đakovo. Zatim sam se zaposlila na puno neodređeno radno vrijeme ponovno u Srednjoj strukovnoj školi Antuna Horvata Đakovo, gdje i danas radim. Uz to, trenutno radim kao vanjski suradnik na jednom privatnom inozemnom fakultetu te kao vanjski suradnik Hrvatskog zavoda za socijalni rad. Vrlo sam zadovoljna što sam odabrala baš psihologiju za svoj studij, a vjerujem da je gimnazijsko obrazovanje uvelike pridonijelo tome.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Iz svojih se srednjoškolskih dana najviše volim prisjetiti druženja s prijateljima; zajedničkih odmora, druženja nakon škole i izlazaka. Naravno, uz gimnazijske dane se vezalo i puno učenja, čitanja lektira i priprema za Državnu maturu. U lijepom su sjećanju ostala i razredna putovanja: BBB, maturalac i razni izleti. Uz sve to, to je vrijeme, za mene, uvelike obilježeno sportom i sportskim natjecanjima, točnije košarkom. U tom se periodu ženska košarkaška ekipa uspjela dva puta plasirati na Državno natjecanje što je za školu i nas bio velik uspjeh. Ukratko, gimnazijski su mi dani pružili mogućnost za učenje i pripremanje za svoje daljnje obrazovanje, ali i za stvaranje prijateljstava te ostvarivanje sportskih potencijala.

ŠKOLSKA GODINA 2014./2015.

Dino Ljubić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 6. 6. 1996.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimir Nazor“ Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – prirodoslovno-matematička gimnazija

GENERACIJA: 2011. – 2015.

FAKULTET: Fakultet elektrotehnike i računarstva Zagreb;
smjer: Elektroničko i računalno
inženjerstvo

TREKUTNO ZANIMANJE: inženjer elektrotehnike i
informatičke tehnologije

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Tijekom srednje škole želio sam studirati kemiju, no pred kraj sam se predomislio i odlučio za elektrotehniku. Nakon završetka škole upisao sam Fakultet elektrotehnike i računarstva u Zagrebu. Tijekom studija posebno su me zainteresirali područje programibilne elektronike i ugradbenih računalnih sustava, zbog čega sam na diplomskom studiju odabrao profil Elektroničko i računalno inženjerstvo, na kojem sam diplomirao. Prvo zaposlenje dobio sam još tijekom studija, preko studentskog ugovora, u tehnološkom startupu Gideon, koji razvija autonomne mobilne robote za primjenu u logistici. Tamo sam stekao bogato iskustvo u projektiranju digitalnih elektroničkih sklopova, njihovoj proizvodnji, sastavljanju, ispitivanju i programiranju, kao i u izradi tehničkih nacerta. Po završetku studija ostao sam raditi u istoj tvrtki. Danas sam zaposlen kod proizvođača sustava za električne bicikle, Porsche eBike Performance. Radim u timu za elektroničke sustave odjela za baterije, gdje se bavim projektiranjem i ispitivanjem elektroničkih komponenata baterija. Moji zadaci uključuju izradu i provjeru elektroničkih nacerta, simulacije, proizvodnju i ispitivanje prototipa, te suradnju i raspravu s kolegama na svim navedenim aktivnostima. U budućnosti planiram nastaviti usmjeravati svoju karijeru prema specifičnom području koje me najviše zanima. Do tada se trudim steći što više razolikih iskustava i susresti se s različitim izazovima kako bih proširio svoje horizonte i mogućnosti.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Iz srednjoškolskih dana nosim mnogo uspomena. Iako su neki trenuci bili teški ili naporni, daleko je više ugodnih trenutaka, druženja i događaja koji će ostati sa mnom zauvijek. Vjerojatno sam mnogo toga već i zaboravio, ali se i dalje rado prisjećam dana provedenih u gimnaziji u Đakovu. Pamtim nekadašnju fasadu od žute cigle, ulazno stubište na kojem bih uvijek mogao s nekim zastati i popričati, kao i veliki hodnik u kojem smo se družili tijekom odmora – osim ako ne bismo panično ponavljali gradivo za idući sat. Na hodnicima gimnazije uvijek je bilo dobrog društva, prijatelja i nekoga tko je imao bolje bilješke sa zadnjeg sata povijesti. Pomaganja oko školskih briga, ali i dobre zabave, nikad nije nedostajalo. Uz sva poznanstva i drage prijatelje koje sam stekao, vrlo se rado sjećam i mnogih profesora. S nekima smo proveli tek jednu ili dvije godine, dok su nas drugi pratili sve četiri. Posebno mi je ostalo u sjećanju kako smo neke profesore u početku doživljavali kao prestroke ili distancirane, no taj se dojam uvijek mijenjao s vremenom. Na kraju bi nam upravo oni često postali jedni od najdražih. Najupečatljiviji trenuci srednjoškolskih dana sigurno su mi putovanja – od rukometnog prvenstva u Varaždinu, preko jednodnevnih odlazaka na natjecanja i županijske te državne smotre zborova, pa sve do maturalnog putovanja u Rimini. Svaki od tih događaja ostavio je poseban trag. Pojedinačnih situacija ima previše da bih ih sve nabrojao, ali iako su srednjoškolski dani iza mene, često mi se vraćaju u mislima. Oni su me oblikovali i naučili vrijednosti prijateljstva, poštenja i truda.

ŠKOLSKA GODINA 2015./2016.

Ana Andrić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Osijek, 21. 5. 1997.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – prirodoslovno-matematička gimnazija

GENERACIJA: 2012. – 2016.

FAKULTET: Medicinski fakultet, Zagreb

TRENUTNO ZANIMANJE: doktor medicine na specijalizaciji

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Moji gimnazijski dani, kao vjerojatno i većini učenika, protekli su veselim i bezbrižnim druženjima s kolegama iz razreda, ali i cijele škole. Dakako, naše druženje prenosilo se i na svakodnevne odlaska u kafiće na nezaobilazne kavice. Posebno se sjećam „maturalaca“ koji su nas sve zblížili i u kojima sam shvatila da volim putovati. Pamtim i po izlascima i iščekivanjima vikenda i ludih druženja. Od školskih predmeta najviše mi je u sjećanju ostao Hrvatski jezik (iako suprotno mojim interesima i upisanom fakultetu) zbog debata i rasprava o pročitanim djelima, a koje je vrlo zanimljivo držala prof. Nikolina Mandić Matijević.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon gimnazije upisala sam Medicinski fakultet u Zagrebu koji sam završila 2022. godine. Po završetku studija radila sam godinu i pol dana kao liječnica opće medicine u Domu zdravlja Zagreb Istok te sam dobila specijalizaciju iz pulmologije na Klinici za plućne bolesti Jordanovac KBC-a Zagreb. Od travnja prošle godine pa sve do danas radim na Klinici kao doktor medicine na specijalizaciji. Očito da je naš posao postao proces cijeloživotnoga obrazovanja jer nakon redovitog studija očekuje nas specijalizacija koja traje još dodatne četiri godine. No svjesni činjenice da medicinska znanost brzo napreduje jasno je da i liječnici u svakom trenutku moraju biti u tijeku.

ŠKOLSKA GODINA 2016./2017.

Ana-Marija Bogner

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 20. 7. 1998.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić
Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća
gimnazija

GENERACIJA: 2013. – 2017.

FAKULTET: Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu,
Odsjek za biologiju; smjer: Molekularna biologija

TRENTNO ZANIMANJE: asistentica u Laboratoriju za
istraživanje neurodegenerativnih bolesti na Institutu Ruđer
Bošković

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Iz ove perspektive, mogu reći da je moj profesionalni put započeo još u osnovnoj školi kada mi se prvi put javila strast za biologijom gdje sam bila članica biološke grupe i sudjelovala na natjecanjima. Interes za biologiju dalje je rastao u gimnaziji, gdje sam sudjelovala na državnim natjecanjima iz biologije. Za tu priliku želim još jednom zahvaliti profesorici Ljerki Kuburić! Nakon gimnazije odlučila sam se za studij molekularne biologije na Sveučilištu u Zagrebu, koji sam završila s izvrsnim uspjehom (magna cum laude). Tijekom studija, stekla sam brojna teorijska i praktična znanja te sam se usmjerila na neuroznanost. Uz studij i volontiranje na znanstvenom projektu, bila sam i dopredsjednica Udruge studenata biologije – BIUS gdje sam imala priliku razvijati svoje organizacijske i komunikacijske vještine što me dodatno motiviralo za daljnji rad u znanstvenoj zajednici. Nakon završetka studija, zaposlila sam se u tvrtki koja se bavila distribucijom i servisom laboratorijskih reagensa i instrumenata gdje sam stekla važno razumijevanje metodologije i reagensa koji su ključni za molekularnu biologiju. Uz to, radila sam kao Content Contributor za Quizlet kreirajući edukativni sadržaj u području biologije. Sve te stečene vještine i iskustva dovele su me do pozicije asistenta u Laboratoriju za istraživanje neurodegenerativnih bolesti na Institutu Ruđer Bošković, gdje radim na projektu Hrvatske zaklade za znanost pod nazivom Biogeneza endosoma u Niemann-Pickovoj bolesti tipa C – ENDOGENESIS, a svoje obrazovanje sam nastavila upisom na doktorski studij Medicinske kemija na Sveučilištu u Rijeci.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

S obzirom na to da moji gimnazijski dani nisu bili toliko davno, vodim se onime što bi Gabi Novak i Kemal Monteno rekli: „Pamtim samo sretno dane“. Svoje gimnazijske godine pamtim kao jedan od najljepših perioda svog života. U tom periodu započela sam s odrastanjem i oblikovanjem sebe kao osobe kroz razna „prva“ iskustva. Bilo je tu raznih „prvih“ iskustava, od onih akademskih do životnih koje ću nositi sa sobom još dugo, dugo. Gimnazija je bila mjesto na kojem sam stekla prijatelje za cijeli život, prijatelje s kojima se i danas družim i zajedno prolazim kroz život. Sjećam se smijeha, razgovora, zajedničkih trenutaka i svih tih malih svakodnevnih situacija koje su nas zbližile. Naravno, bilo je tu i raznih izazova, ali, sve smo ih prebrodili! Iako su te četiri godine bile ispunjene učenjem i napornim radom, one nisu bili samo trenutci s knjigama. Tu su bili i izlasci, višesatno ispijanje ledenih kava, poneko bježanje sa sata (isprike svim profesorima). No, bez tih trenutaka, bez tih neplaniranih trenutaka smijeha i zabave, moji gimnazijski dani ne bi bili potpuni. Pored svih dragih trenutaka, nemoguće je ne spomenuti sve profesore koji su svojim znanjem, predanošću i pristupom oblikovali moj pogled na svijet i potaknuli moj osobni razvoj. Sa sigurnošću mogu reći da je moje gimnazijsko doba bilo razdoblje u kojem sam rasla, učila i oblikovala temelje za budućnost.

ŠKOLSKA GODINA 2017./2018.

Benjamin Krivošić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 1.2. 2000.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Drenje

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2014. – 2018.

FAKULTET: Filozofski fakultet, Osijek, Povijest i Engleski jezik i književnost

TRENTNO ZANIMANJE: prevoditelj

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završetka srednje škole, upisao sam studij Povijesti i Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Tijekom studija aktivno sam sudjelovao u raznim studentskim udrugama, a obnašao sam i ulogu predsjednika udruge studenata povijesti ISHA Osijek. Kao član te udruge imao sam priliku izlagati na brojnim lokalnim i međunarodnim akademskim konferencijama. Osim toga, bio sam izabran za studenta savjetnika u procesu izrade novog kurikula smjera Povijesti, kao i za studenta mentora kolegama s Engleskog jezika i književnosti. Uvijek sam imao širok raspon interesa pa sam uz fakultetske obaveze pohađao razne edukacije i tečajeve. Veliku životnu lekciju donijelo mi je i sudjelovanje u programu kulturne razmjene Work&Travel. Tijekom tri ljeta koja sam proveo u Sjedinjenim Američkim Državama, imao sam priliku upoznati različite kulture i steći vrijedna iskustva. Nedavno sam završio fakultet te trenutno živim u Osijeku i radim kao prevoditelj, no poznavajući sebe, siguran sam da ću se tijekom života okušati u još nekoliko karijera. Poznavajući svoj avanturistički duh vjerujem da ću se u skorije vrijeme okušati i na nekom novom području. Do sljedećeg broja Inter nosa izvijestit ću vas o svojim sljedećim koracima. 😊

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Moji su gimnazijski dani bili spoj rada i nezaboravnih trenutaka s prijateljima koji su me oblikovali u osobu kakva sam danas. Kada bih ih morao opisati jednom rečenicom, rekao bih da su to bile godine ispunjene izazovima, ali i trenucima smijeha i radosti. Sjećam se svog prvog dana gimnazije. Došao sam u potpuno novu sredinu, neznajući nikoga i što me sve čeka. Osobe koji su mi nevjerojatno olakšali te četiri godine bili su upravo oni s kojima sam dijelio školske klupe. Nakon srednje škole svi smo otišli svojim putevima, ali smo ostali u prijateljskim odnosima, a neke od njih mogu i danas nazvati pravim prijateljima. Nevjerojatno je kako šale na predavanjima, učenje za ispite i petominutni razgovori tijekom malog odmora mogu tako povezati ljude. Gimnazija je bila i veliko poticajno okruženje u akademskom smislu. Profesori su nas često poticali da ne učimo samo ono što piše u udžbenicima, već da istražujemo i ono što se krije između redaka. Pritom su nas podsjećali da ocjena u imeniku, koliko god nam tada možda djelovala važna, nije najvažnija brojka u životima. Upravo mi je takva sredina pomogla razviti ljubav, ne prema ocjenama, već prema znanju i otkrivanju novih spoznaja. Gledajući iz današnje perspektive, shvaćam koliko su gimnazijski dani bili ključno razdoblje za mene - vrijeme koje me oblikovalo, i akademski i osobno. Gimnazija me naučila kako s osmijehom na licu savladati prepreke te kako iz svake situacije izvući pouku. No, najvažnija lekcija koju sam tada stekao jest važnost znatiželje—ostati otvoren za nova znanja, ideje i iskustva.

ŠKOLSKA GODINA 2018./2019.

Josipa Drmić

DATUM I MJESTO ROĐENJA: Đakovo, 19. 6. 2000.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić
Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša –
prirodoslovno-matematički smjer

GENERACIJA: 2015. – 2019.

FAKULTET: Prirodoslovno-matematički fakultet u
Zagrebu, smjer: Molekularna biologija

TRENTNO ZANIMANJE: laboratorij za translacijsku
biljnu biologiju, Utrecht, Nizozemska

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završene gimnazije, 2019. godine upisala sam preddiplomski sveučilišni studij molekularne biologije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Tijekom prve tri godine studija, razvila sam veliki interes za biljnu biologiju, posebice za područje genetike i epigenetike biljnog stresa te sam odlučila svoje obrazovanje nastaviti u ovom smjeru. Godine 2022. upisala sam diplomski smjer molekularne biologije tijekom kojeg sam odrađivala stručnu praksu u Laboratoriju za biljnu molekularnu biologiju i slušala kolegije iz područja bioinformatike. Tijekom svih pet godina studija, bila sam aktivni član Udruge studenata biologije - BIUS, gdje sam imala priliku voditi Sekciju za botaniku te biti članicom Upravnog i Nadzornog odbora Udruge. BIUS je značajno obogatio moje studentsko iskustvo i iskreno ga preporučujem svim učenicima gimnazije koji planiraju upisati neki smjer na Biološkom odsjeku PMF-a u Zagrebu. Pored fakultetskih obaveza, vrijeme sam provodila pohađajući biološke terene diljem Hrvatske, te planinareći i putujući po Europi. U posljednjih godinu dana, zahvaljujući studentskom poslu u Telegramu, okušala sam se i u novinarstvu. Nakon diplome, moj sljedeći korak je odlazak na šestomesečnu Erasmus+ praksu u Laboratorij za translacijsku biljnu biologiju u nizozemski Utrecht. Nakon toga, plan mi je upisati doktorat negdje u inozemstvu.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Gimnazijski dani ostali su mi u lijepom sjećanju. Smatram da mi je prirodoslovno-matematički smjer dao čvrste temelje za daljnje obrazovanje. Rado se prisjećam profesorica i profesora koji su predavali s velikom ljubavlju prema svojim predmetima, učinivši ih utoliko zanimljivijim za slušanje i upijanje gradiva. Gimnazija me naučila da niti jedan predmet nije dosadan i težak, već sve ovisi o tome tko ga predaje te koliko strpljenja i strasti ima prema svome poslu. Također, rado se prisjećam svojih kolega i prijatelja uz koje su gimnazijski dani tekli lakše, brže i zabavnije. Divno mi je vidjeti da je velika većina njih danas završila (ili je na dobrom putu da završi) fakultete koje su htjeli, što mi je i više nego dovoljan dokaz da nas je gimnazija dobro pripremila za naš daljnji put. Drago mi je čuti da su novije generacije dobile pedagošku i psihološku pomoć u školi koja je mojoj generaciji, kao i onima prije, nedostajala. Uvijek ima mjesta za napredak te je lijepo čuti da se stvari mijenjaju na bolje.

ŠKOLSKA GODINA 2019./2020.

Mato Mićan

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 17. 6. 2001.
 OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Matija Gubec
 Piškorevci
 SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća
 gimnazija
 GENERACIJA: 2016. – 2020.
 FAKULTET: Medicinski fakultet Osijek
 TRENUTNO ZANIMANJE: student medicine

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Moj je profesionalni put još u nastanku i svome oblikovanju. Peta sam godina Medicinskog fakulteta u Osijeku. Tijekom studiranja trudim se uskladiti obveze i potrebe studiranja s obiteljskim, društvenim i osobnim životom. Sretno sam zaručen i radujem se danima koji su preda mnom.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamtite?

Pamtim gimnazijske dane kao sretne dane. Nisu uvijek bili bezbrižni i veseli, bilo je straha, stresa i živčiranja. Vjerujem da su se oni mijenjali jednako kao što sam se i ja mijenjao. Od učenika koji napušta poznatu okolinu, prilagodbe i afirmacije pa sve do sazrijevanja, odabira životnog poziva i pred kraj spremnosti da ostavim gimnazijske dane iza sebe i okrenem se novim izazovima. Gimnazijske dane obilježila su kašnjenja na prve sate zbog prijevoza, kalkulacije i izbor sto ću odgovarati uz neki ispit kako me neki drugi profesor ne bi mogao ispitati, druženja na malim odmorima u knjižnici, zajedničko naručivanje hrane za vrijeme velikog odmora pod različitim prezimenima, ovisno o tome što je tada bilo aktualno na nastavi, projekt i vježbe iz fizike, kartanja bele, igranja mlina... Imali smo složan razred, bilo je i prepiranja, ali smo se na kraju uspjeli dogovoriti. Gimnazijske dane obilježila su i druženja izvan škole, izlasci, kava i kartanje poslije nastave. Također, tijekom svih godina bio sam i član Franjevačke mladeži za koju bih rekao da mi je puno pomogla u osobnom razvoju. Ako bih morao opisati jednom riječju svoje gimnazijske dane, ta riječ bi bila - potpuni. Smatram da sam proživio i iskusio skoro sve što jedna mlada osoba u tom periodu može: nova znanja, uspjeh, navike učenja, prijateljstva, zaljubljenosti, razočarenja, tugu, stres, druženja, izlaske, radosti, smijeh, vjeru i motivaciju za daljnji život. Premda se i ne bih vratio u te gimnazijske dane, Bogu sam zahvalan na tome kakvi su bili jer su me na neki način oblikovali i svoj dio u mene ugradili.

ŠKOLSKA GODINA 2020./2021.

Lucija Zorić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 21. 8. 2002.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola „Vladimir Nazor“, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2017. – 2021.

FAKULTET: Filozofski fakultet, Zagreb - Odsjek za psihologiju

TRENTNO ZANIMANJE: studentica

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Srednja škola mi je jedan od ljepših perioda u životu jer sam tad upoznala ljude za koje mislim da su me izgradili kao osobu, a znam da sam i ja gradila njih. Ne pamtim gradivo, ocjene i rezultate natjecanja, ali pamtim sve ono između. Pamtim učenje biologije u Jazzu i rečenicu u udžbeniku da su šišmiši jedini sisavci koji su osvojili nebo jer smo se na nju smijali pet minuta. Pamtim trodnevna prepravljavanja i skraćivanja tekstova za Lidrano u knjižnici i milijun pokušaja snimanja videozapisa za natjecanja i projekte iz fizike. Za neke događaje imam materijalne podsjetnike kao što je majica s razrednikom Dubravkom Aladićem koju imamo svi iz razreda ili igračka konja koja je suvenir četvrtog razreda kada smo svi donijeli po jednu igračku i poslagali ih na svjetlo iznad ploče. Još uvijek čuvam neke prezentacije i tekstove, čak i križaljke sa satova Povijesti. Ipak, najdraža sjećanja su mi odmori i kave nakon nastave kao i svakom učeniku. Drage su mi humanitarne akcije u kojima sam sudjelovala, a posebno profesorice koje su ih organizirale. Sve profesorice i profesori su me naučili nešto, ali bolje pamtim one koji su me naučili stvari izvan udžbenika i kojima je bilo važno moje mišljenje. Iako gimnazijski dani jesu iza mene, vrata gimnazije ostala su otvorena za moje ideje i projekte i to je nešto što ću rado pamtit.

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon gimnazije upisala sam istraživačku fiziku na zagrebačkom PMF-u koja mi je bila prvi izbor od kraja prvog razreda, ali da nisam razmišljala o mogućnostima zaposlenja taj prvi izbor ukrala bi komparativna književnost koja će, nažalost, ostati neprežaljena ljubav. Fiziku sam „gurala“ dvije godine iako je ona puno više gurala mene i zapravo sam od prve godine znala da to nije ono što želim, samo mi je bilo teško, pa čak i sramotno odustati. Srećom donijela sam tu odluku i upisala psihologiju na kojoj sam se pronašla i koju ne studiram s grčem u želudcu. Dugo me proganjao taj osjećaj srama i osjećaj da sam nekoga prevarila jer kakva je to učenica generacije koja izgubi dvije godine studiranja? Mučilo me to da sam nekog zavarala da posjedujem znanje i trud, ali nakon dosta vremena sam to napokon probavila jer znanje i dalje imam i taj trud još uvijek postoji samo na drugom studiju. Niti u jednom trenutku nisam požalila tu odluku, ali ne žalim ni studiranje fizike jer je dodatno razvilo moj način razmišljanja i naučilo me neke stvari do kojih ne znam kako bih inače došla. Neka vas ne bude strah donijeti takvu odluku jednog dana, sve je lakše nakon nje. Profesionalni put sam malo odužila, ali ionako mi nije bilo u planu da bude kratak.

ŠKOLSKA GODINA 2021./2022.

Maria Tilman

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 11. 11. 2003.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić
ĐakovoSREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća
gimnazija

GENERACIJA: 2018. – 2022.

FAKULTET: Sveučilište u Zagrebu – Stomatološki fakultet

TRENUTNO ZANIMANJE: studentica treće godine

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završene gimnazije uspjela sam upisati Stomatološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu koji mi je bio prvi izbor. Prva je godina bila pomalo izazovna, ali nakon što sam prebrodila to razdoblje počela sam se uključivati u različite izvannastavne aktivnosti na fakultetu. Sudjelovala sam na brojnim radionicama i konferencijama te sam trenutno članica studentske sekcije za Oralnu kirurgiju. Uz obaveze na fakultetu, trenutno asistiram u jednoj privatnoj ordinaciji kako bih iz prve ruke vidjela rad u svojoj budućoj struci. Vjerujem da će mi praksa tijekom studija pomoći u stjecanju praktičnih znanja i vještina.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Moji gimnazijski dani bili su razdoblje intenzivnog rada, ali i lijepih uspomena. Od samog početka srednje škole znala sam što želim studirati pa sam svoje školovanje doživljavala kao pripremu za maturu i daljnje obrazovanje. Uvijek sam imala jasan cilj, što mi je pomoglo ostati motiviranom i organiziranom iako je povremeno bilo iscrpljujuće zbog velikog broja predmeta i obaveza. Nažalost, naše je srednjoškolsko obrazovanje obilježila pandemija korona virusa zbog koje smo propustili različita razredna putovanja. Najljepše sam uspomene stvorila s dvjema najboljim prijateljicama s kojima sam, srećom, išla zajedno u razred.

ŠKOLSKA GODINA 2022./2023.

Ina Jurković

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Osijek, 1. 10. 2004.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – prirodoslovno-matematički smjer

GENERACIJA: 2019. – 2023.

FAKULTET: Fakultet primijenjene matematike i informatike, Osijek

TRENUTNO ZANIMANJE: studentica

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Nakon završetka gimnazije i polaganja državne mature upisala sam prijediplomski studij matematike na Fakultetu primijenjene matematike i informatike u Osijeku. Trenutno sam studentica druge godine te sam za sada vrlo zadovoljna svojim odabirom. Po završetku prijediplomskoga studija voljela bih upisati diplomski studij iz područja financijske matematike i statistike te se u njemu usavršavati.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamtite?

Dani provedeni u Gimnaziji ostali su mi u iznimno lijepom sjećanju. To razdoblje pamtim prije svega po svom razredu jer smo bili vrlo složni i pomagali jedni drugima kad god je to bilo potrebno. Kod nas je uvijek vladala opuštena atmosfera te smo bili spremni na šalu, ali isto tako i zagrijati stolicu kad bi došlo vrijeme za izvršavanje školskih obaveza. Pamtit ću ga i po sudjelovanju u aktivnostima izvan redovne nastave koja su mi pružila brojna korisna iskustva i učvrstila prijateljstva. Ono što mi je posebno drago je to što smo Mirta Čota, Ivan Bilać, Jakov Humbal i ja uspjeli vratiti kviz humanitarnog karaktera u našu školu dok smo bili njezini učenici jer osim što je igranje kvizova izvor zabave i stjecanja novih znanja, čini da se svi sudionici međusobno zbliže. Zaista se nadam da će se ta tradicija nastaviti i u budućnosti.

ŠKOLSKA GODINA 2023./2024.

Leona Dražetić

MJESTO I DATUM ROĐENJA: Đakovo, 11. 12. 2005.

OSNOVNA ŠKOLA: Osnovna škola Ivan Goran Kovačić, Đakovo

SREDNJA ŠKOLA: Gimnazija A. G. Matoša – opća gimnazija

GENERACIJA: 2020. – 2024.

FAKULTET: Medicinski fakultet, Osijek, Katedra za laboratorijsku medicinu i farmaciju

TRENTNO ZANIMANJE: studentica

Kako je izgledao vaš profesionalni put i gdje ste danas?

Trenutno sam prva godina fakulteta te je pet godina još ispred mene. Vjerujem da ću uspješno nastaviti sa studijem kao što je to bilo i u gimnaziji jer tijekom osnovnog i srednjoškolskoga školovanja stekla sam radne navike tako da mi nije problem nekoliko sati dnevno sjediti i učiti. Moj profesionalni put kreće se trenutno u studentskim predavaonicama, menzama, stanu i svim čarima koje nudi studentski život. Vjerujem da ću nakon završenog fakulteta raditi posao koji volim i na taj način zaokružiti svoj profesionalni život.

Kako biste opisali svoje gimnazijske dane, što pamтите?

Gimnazijski dani su mi stvarno brzo prošli. Prve dvije godine provela sam malo u školi, malo kod kuće online prateći nastavu. Našu generaciju zahvatila je korona kriza tako da smo propustili dvije godine upoznavanja. Gimnaziju ću najviše pamtiti po raznim projektima, natjecanjima te po predivnim profesorima (pozdrav svima). Sjećam se kako me profesor iz Hrvatskoga pitao želim li sudjelovati na natjecanju iz hrvatskoga jezika, a ja sam hladno odgovorila: „Hvala! Idem na natjecanje iz biologije.“ Kao odličan učenica, uspješno sam riješila državnu maturu tako da sam mogla birati nekoliko fakulteta, ali uglavnom su se svi odnosili na prirodne znanosti. Nekad je stvarno bilo jako zahtjevno, no na kraju se trud isplatio jer sam upisala fakultet koji sam željela.

Riječi srca

Zovem se Stela Brandis, imam 16 godina, idem u Opći smjer gimnazije A. G. Matoša. Volim crtati, svirati gitaru, pisati (naravno na engleskom), gledati serije i igrati igrice.

Burning memories

Black ink spills on the book,
the story is overlooked.
The fire's mighty and bright,
As bright as the starry night.

The story was not one I wrote,
the fate told it's quote.
The smoke is dark and dim,
like the door you let me in.

But the door closed on me,
it closed quickly.
I'm drowning in the deep sea,
Fate took us out swiftly.

The ink that spilled on the book,
made the story get overlooked,
I watch the fire's might and bright,
Memories shined as bright the night.

Flown by

People say that time flies by,
to focus on the present,
and forget the past.
Maybe they're right.

And I tried with all my might,
yet the years still took flight.
but If we're not together,
what's the point of 'forever'?

People said that time flies by,
but focusing on the present
will not silence the past.

I still hear the laughs, and the
cries.
Of the silenced past,
that's flown by.

Burned Poems

The poems I've written about you,
burned to ashes and scattered across my floors.
The only thing I see are closed doors.
Doors of your heart.
To forget about you, that'd be smart.

In my mind you're everlasting,
for freedom, is what I'm asking.
To be set free from the shackles of love,
I'd pray to the gods above.

While you look at someone else,
my heart throbs and it cries.
A part of myself dies.

I'd follow any mold,
any structure you'd set.
People would call me stupid, maybe bold,
but it wasn't you they met.

I sob for you, plead for mercy,
my heart and mind are in a controversy.

I sweep my floors, the ashes of my burned poems.
Maybe you would've loved them,
had you read any.

Moon's beauty

The moon is beautiful tonight
oh how I wish to shine, just half as
bright.

I stand under the nights gaze,
my love passes like waves.

Have I not done enough?
Your light blinds me,
is that why you don't want me?

For you, is why my heart beats.
yet it is just a piece of meat.
While the Moon is unachievable,
for someone like me.

For is that why, you're so beautiful
tonight?

PIŠE: Lina Šabani, 2.c

Pet Iva i jedan Ivano u istom razredu **SVI SMO MI IVA!**

U 2. c razredu đakovačke Gimnazije postoji nešto što se nikad ne zaboravlja – svaki put kad profesor spomene ime „Iva“, podigne se čak pet glava. A zašto? Jer se u tom razredu slučajno našlo čak pet Iva i samo jedan Ivano! Iva je ime koje nosi snagu, otpornost, a često se povezuje i s biljkom brijest (Iva) koja simbolizira izdržljivost. Osobe s ovim imenom su kreativne, intuitivne i empatične, a ime je popularno u mnogim zemljama, uključujući Hrvatsku i Srbiju. S druge strane, Ivano je ime koje dolazi od hebrejskog „Yohanana“, što znači „Bog je milostiv“. Iako je manje uobičajeno od imena Ivan, Ivano je šarmantno i plemenito ime, a osobe s njim često su ljubazne i imaju izražen osjećaj za pravdu.

Iva Gusić

Iskrena i ambiciozna, Iva Gusić je prava inspiracija za sve koji žele slijediti svoje snove. U slobodno vrijeme, voli gledati filmove i serije, a voli se baviti i crtanjem. Svojim talentom uvijek oduševi sve koji je poznaju.

Iva Slobodanac

Iako je Iva povučena i tiha, njezina kreativnost i pozitivna čine je nezaboravnom. Voli crtati, izlaziti s prijateljima i, naravno, uživati u filmovima i serijama. Iako je rijetko čujemo u razredu, uvijek daje savršene odgovore.

Ivano Matanovac

Iako je samo jedini Ivano među Ivama, njegova prisutnost ne ostaje nezapažena. Staložen, duhovit, miran i uvijek opušten, Povjerljiv je i smiješan, ali i pravi majstor tambure i harmonike. U slobodno vrijeme svira i bavi se folklorom, a sve to s osmijehom na licu.

Iva Sukačić

Iva Sukačić je uvijek spremna pomoći, dobra i kreativna, ona je prava prijateljica. U slobodno vrijeme uživa u gledanju filmova, čitanju, kao i u druženju s obitelji i prijateljima. No, njezina strast prema Formuli 1 i izvrsni školski rezultati čine ju jako zanimljivom.

Pet + jedan

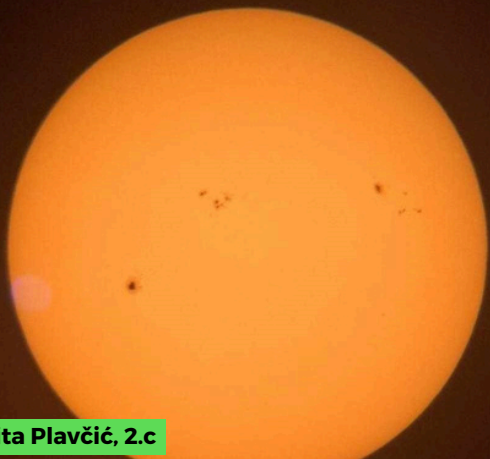
Tako, sada imate razred pun nevjerojatnih Iva i jednog Ivana, svaki sa svojim jedinstvenim osobinama i talentima. Bez obzira koliko ih ima, svaki je poseban na svoj način, a svi zajedno čine razred još ljepšim i zabavnijim! Iako šest učenika dijele slična imena, svaki od njih je jedinstven i poseban. Pogledajmo malo bolje tko su oni:

Iva Bednjanić

Ova Iva je brižna, draga i vrijedna, uvijek spremna pomoći svojim prijateljima. U slobodno vrijeme voli putovati, otkrivati nova mjesta i najviše uživa u društvu svoje obitelji i prijatelja. Ako vam ikad zatreba žvaka, Iva je tu da vas spasi.

Iva Đapić

Iva je pričljiva i duhovita s bliskim osobama, ali prema drugim ljudima voli biti mirna i suzdržana. Njena karizma i draga priroda uvijek osvoje sve oko nje. Osim toga, Iva ima nevjerojatan talent za crtanje, pa često u slobodno vrijeme stvara prava umjetnička djela.

PIŠE: Rita Plavčić, 2.c

Izborna nastava Geografije i Fizike Promatranje Sunčevog diska i Sunčevih pjega

U četvrtak, 10. listopada, učenici izborne nastave Geografije i Fizike (4. b i 4. c) imali su priliku teleskopom promatrati Sunčev disk i pojavu Sunčevih pjega. Aktivnost je organizirana s ciljem istraživanja teleskopa, ponavljanja usvojenih znanja te primjene opažanja u stvarnom istraživanju. Tijekom aktivnosti učenici su se upoznali s radom teleskopa, ključnog instrumenta za astronomska promatranja.

Razmatrali su vrste teleskopa, među kojima su refraktori i reflektori te su se prisjetili povijesnih doprinosa znanstvenika poput Galilea Galileija koji je 1609. unaprijedio teleskop i napravio revolucionarna otkrića te Isaaca Newtona, izumitelja teleskopa sa zrcalom. Promatrajući Sunčev disk, učenici su otkrili da se radi o fotosferi, najnižem sloju Sunčeve atmosfere, koja emitira većinu vidljive sunčeve svjetlosti. Posebnu pažnju privukle su Sunčeve pjege, tamnija područja na sunčevoj površini uzrokovana snažnim magnetskim poljima. Kako se nalazimo u 25. Sunčevom ciklusu, koji se približava svom maksimumu, ove pojave bile su jasno vidljive.

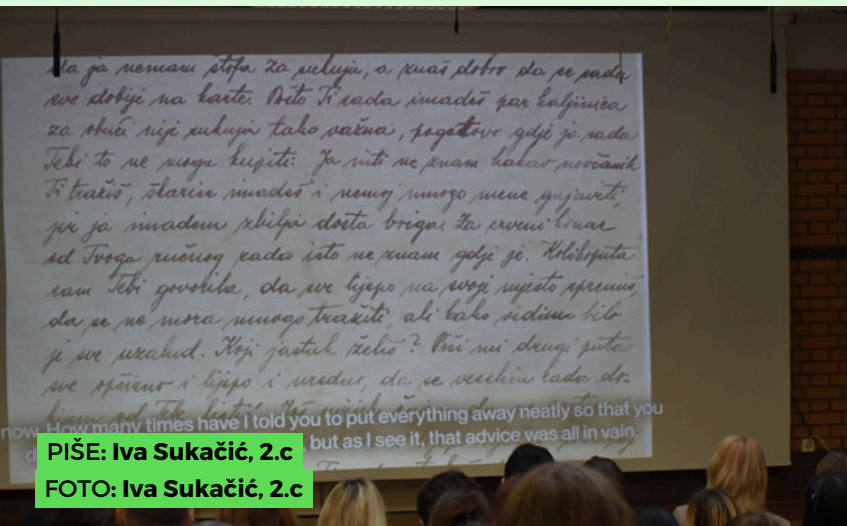
Posjet osječkom HNK-u Gimnazijalci uživali u baletu!

PIŠE: Iva Đapić, 2. c
FOTO: Iva Slobodanac, 2. c

Baletnu predstavu "Snježna kraljica", hrvatskog skladatelja Davora Bobića, učenici drugih razreda gledali su 17. siječnja u osječkom Hrvatskom narodnom kazalištu. U predstavi je sudjelovao Baletni ansambl HNK-a Split, polaznice Glazbene škole Josipa Hatzea – Odjela za klasični balet, Baletni ansambl HNK-a u Osijeku, učenice Glazbene škole Franje Kuhača – Odjela za klasični balet i orkestar HNK-a u Osijeku.

Bilo je ovo hvale vrijedan potez jer učenici nemaju previše dodira s baletom kao vrstom umjetnosti, a pri analizi predstave učenici su iskazali zadovoljstvo viđenim. Taj dan učenici su iskoristili i za poludnevni izlet kojega je organizirao prof. Filip Babić. Nakon predstave učenici su imali sat vremena slobodno do povratka u Đakovo.

Premijera filma „Priča o dječaku“ i izložba „Draga moja ljubljena mala dječice“ „Prije odlaska na put srdačno Vas pozdravlja i ljubi i misli mnogo na Vas – Vaša Ruža“

Povodom Dana sjećanja na žrtve holokausta i sprječavanja zločina protiv čovječnosti, od ponedjeljka, 27. siječnja, do petka, 31. siječnja, u Gimnaziji A. G. Matoša postavljena je izložba „Draga moja ljubljena mala dječice“. Izložba je posvećena pismima Ruže Frank, majke Rubena, Rute i Rafaela Franka, u kojima su ispisane osobne i upečatljive poruke koje je Ruža, ispunjena nadom i majčinskom ljubavlju, pisala svojoj djeci u teškim ratnim okolnostima. Izložba je samo dio projekta „Priča o dječaku“ u kojemu su sudjelovali učenici đakovačke gimnazije India Funarić (3. a), Ivan Bilać (4. a) i Domagoj Petz (4. c) te učenici Osnovne škole „Vladimir Nazor“, a voditeljice projekta bile su profesorice Ines Jančula i Mira Racić. Projekt je financiran od strane organizacije TOLI – The Olga Lengyel Institute for Holocaust Studies and Human Rights. Olga Lengyel Institut obrazovna je ustanova sa sjedištem u New Yorku kojoj je cilj educirati učitelje i utjecati na njihov profesionalni razvoj te ih potaknuti na poučavanje o holokaustu, genocidima i ljudskim pravima, a našoj je školi te OŠ „Vladimir Nazor“ dodijelila ukupno 600 eura za potrebe provedbe projekta.

Dan sjećanja na žrtve holokausta i sprječavanja zločina protiv čovječnosti

PREMIJERA
FILMA
Priča o dječaku

IZLOŽBA PISAMA
Draga moja ljubljena
mala dječice

PRIČA O
DJEČAKU

THE STORY OF A BOY

Gimnazija A. G. Matoša Đakovo
31. siječnja 13:10

Učenici su projektom istraživali život i sudbinu Rubena Franka, dječaka iz židovske đakovačke obitelji, koji je 1942. godine stradao u Auschwitzu. Proučavali su obiteljske spise, fotografije i pisma te razgovarali s Rafaelom Frankom, Rubenovim bratom, a kao rezultat cijelog projekta snimili su i dokumentarni film u kojemu su prikazali život i stradanje Rubenove obitelji. Premijera filma „Priča o dječaku“ u našoj se školi održala u petak, 31. siječnja, a navečer je isti dan, na Noći muzeja, postavljena i istoimena izložba. Izložba o Ruži i Rubenu edukativnog je karaktera te joj je cilj biti postavljena u što više osnovnih i srednjih škola u Đakovu i okolici. Učenici na ovaj način žele osvijestiti na važnost sjećanja žrtava holokausta i na potrebu za pravednijim i tolerantnijim društvom, ali i poručiti svima da ljudski, osobito dječji, životi i njihova patnja prouzrokovana ratovima, a koji se i danas događaju, ne poznaju nacionalnost i vjeru.

PIŠE: Lina Šabani, 2.c

Noć muzeja u gimnaziji

Povezivanje Škole i lokalne zajednice

Možemo reći već tradicionalno četvrti puta zaredom nacionalna manifestacija Noć muzeja provodi se i u đakovačkoj Gimnaziji. Te je večeri, 30. siječnja, škola bila ispunjena raznim aktivnostima koje su prisutne potaknule na kreativnost sudjelujući u različitim radionicama, postavljenim izložbama kao i u učeničkim glazbenim nastupima. Svaka radionica, pod vodstvom učenika, bila je tematski vezana uz određeni školski predmet. Ovakav pristup izazvao je veliko zanimanje među ostalim učenicima jer su se osjećali opušteno i motivirano sudjelovati. Učenici su imali priliku podijeliti svoja znanja i vještine s vršnjacima, što je stvorilo atmosferu suradnje i uzajamnog poštovanja. Uz radionice, posjetitelji su mogli razgledati izložbu o Rubenu Franku i njegovoj obitelji, a nastupi naših učenika dodatno su obogatili večer. Događaj je ponudio priliku za povezivanje škole i lokalne zajednice te je stvorio prostor za dijalog između učenika, profesora i građana.

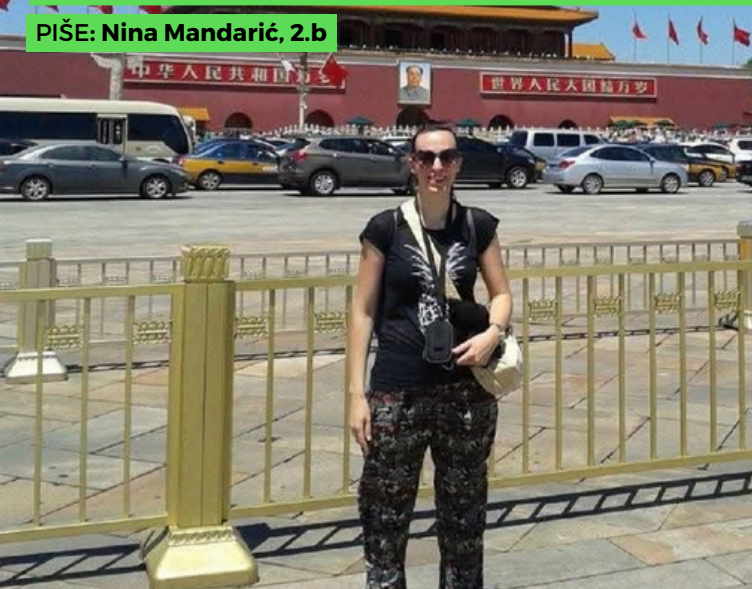
Noć muzeja bila je prilika da učenici pokažu svoju kreativnost i vještine dok su se posjetitelji bolje mogli upoznati s radom škole. Događaj je omogućio učenicima preuzimanje odgovornosti u vođenju radionica i prezentaciji svojih ideja što je stvorilo prostor za nove oblike suradnje i razmjenu iskustava. Bio je to trenutak koji je pridonio jačanju komunikacije i omogućio svima da se bolje upoznaju s radom svojih vršnjaka.

PREDSTAVLJAMO: Goranka Šimić, prof. engleskoga jezika

Putovanja su moj način „resetiranja“!

Iako već nekoliko godina radi s nepunom normom, od ove školske godine prof. Goranka Šimić dobila je puno radno vrijeme. Rad u Osnovnoj školi "Ivan Goran Kovačić" zamijenila je gimnazijskim poslom. Uz to, profesorica je privukla našu pozornost jer je strastvena ljubiteljica putovanja, i to najčešće u daleke, egzotične zemlje. London, Irska, Tajland, Kina, Maldivi, Zanzibar samo su neke od destinacija koje je prof. Šimić posjetila. To je bio povod ovom razgovoru.

PIŠE: Nina Mandarić, 2.b

Iako ste tek od ove godine u punom radnom odnosu u Gimnaziji, već dugo godina raditi u školi. Možete li opisati vaš profesionalni izbor i put i što vas je potaknulo da budete nastavnica?

- Bit ću iskrena i priznati da mi nikada nije bila želja raditi u školi i biti nastavnica. Međutim, okolnosti su se tako posložile da sam ipak završila u školi, radim taj posao, naviknula sam ga raditi i trudim se raditi što bolje mogu. Moji početci vezani su uz rad u Osnovnoj školi "Ivan Goran Kovačić" gdje sam radila s učenicima od prvoga do osmoga razreda. Ukazala mi se prilika doći u srednju školu i nakon dvije godine rada u nepunom radnom vremenu od ove sam školske godine stalno zaposlena u punom radnom vremenu.

Vjerujem da nije isto raditi u osnovnoj i srednjoj školi. Kakvi su prvi srednjoškolski dojmovi?

- Prelazak u Gimnaziju bila je dobra odluka jer svima nam s vremena na vrijeme treba promjena. Sada dolaze neka nova vremena kada radnici često mijenjaju poslove jer je radno okruženje puno dinamičnije i promjene su jako velike, tako da je ovaj prijelaz logičan slijed. Moja želja bila je napredovati, primijeniti svoja znanja i na srednjoškolskoj populaciji jer u gimnaziji je ipak puno zahtjevnije raditi. Programi su puno opširniji, teme su modernije, pristupačnije suvremenom načinu života, tu je i izazov državne mature... Dojmovi o gimnaziji su odlični. Uvjeti rada su stvarno dobri, škola je lijepa i dobro opremljena, a ono što me najviše oduševljava i što mi je najbolje od svega su učenici – iznimno pristojni i pametni s kojima je lako raditi i od kojih i ja svakodnevno mogu nešto novo naučiti.

Putovanja su moj način „resetiranja“

Na vašem facebook profilu vidljiva je strast za putovanjima. Često objavljujete fotografije s putovanja i to iz dalekih, egzotičnih država. Odakle vam strast za putovanjima?

- Strast za putovanjima kod mene je došla vrlo rano. Najviše je tu vjerojatno pridonijela moja znatiželja za učenjem o drugim državama, svjetovima i kulturama. Uz to, volim putovati jer je to vrijeme kada se najviše opuštam, tj. kako bih ja rekla, kada se "resetiram". Nema mi ništa bolje od osjećaja kada se mičem od svega poznatoga i od svakodnevice i kad uživam u nekom novom mjestu.

Možete li izdvojiti neka od najboljih putovanja?

- Ovo mi je jako teško pitanje i nemam jednostavan odgovor. Najdraži grad uvijek će mi biti London i tamo bih uvijek mogla ići. Jedno od putovanja koje ću pamtili i koje je bilo potpuno novo iskustvo je Kina, gdje sam provela mjesec dana. To je potpuno drugi svijet i druga kultura. Nadalje, što se tiče plaža i uživanja, tu su mi vjerojatno najbolji Maldivi jer su tu najljepše plaže i pijesak - baš kao u reklamama za Rafaello. Zanzibar i Tajland oduševili su me ljepotama prirode i opuštenošću tamošnjih stanovnika. Zatim, još jedna od najboljih stvari bilo je dočekati svitanje u Sahari, ili na primjer vidjeti "Cliffs of Moher" u Irskoj. Kao što sam rekla, ne mogu ni jednostavno ni kratko odgovoriti na ovo pitanje jer mi je svuda bilo jako lijepo i mogla bih nabrajati do sutra. Ipak, moram naglasiti da i nakon svega što sam vidjela, nema ljepšeg mora od Jadranskog, nigdje nema te ljepote, čistoće i mirisa, i nema ljepše zemlje od Hrvatske.

U ovim globalnim, nemirnim vremenima je li bilo nekakvih neugodnih iskustava na putovanjima?

- Na sreću, nemam baš neugodnih iskustava. Kamo god da idem, vodim se onime da treba biti pametan i prilagoditi se pravilima te zemlje, što bi se reklo "ne treba izazivati vruga" i sve će biti u redu.

U Bangkoku mi niti engleski jezik nije pomogao

Postoji li neko mjesto koje vas je razočaralo?

- Ne bih rekla da me je ikoje mjesto razočaralo, svuda mi je bilo lijepo. Dobro, evo sjetila sam se, Prag me nije oduševio kao recimo druge ljude. Možda je stvar u tome što sam bila zimi i bilo mi je jako hladno pa se nisam mogla koncentrirati na sve ljepote tog grada. Mislim da ću vjerojatno morati ponoviti odlazak tamo kako bih popravila dojam.

Vjerojatno postoji i pokoja zanimljiva anegdota s putovanja?

- Na svakom se putovanju dogode nekakve anegdote i bude jako puno smiješnih situacija. Jedino što mi sada pada na pamet je sporazumijevanje s vozačem taksija u Bangkoku koji nije govorio engleski i koji baš i nije znao put do hotela, tu je bio velik smijeh. Ili kada se sjetim svoje panike i straha kada je trebalo uskočiti u more i plivati s morskim psima – imam i video na kojem ispod vode vrištam kada me je dotaknuo morski pas – da, to mi je sada smiješno, ali onda baš i nije bilo, ali bilo je smiješno drugima. Još jedna meni smiješna situacija je kada smo jahali na devama pa je jedna od deva tenisicu, tj stopalo druge suputnice uzela u usta i zagrizla ga. Kad se ovako priča o tome, možda sve te situacije i ne zvuče smiješno, ali ih se ja sjećam po velikom smijehu koji se tada dogodio.

Razgovor s povodom: Lea Ivanović, državna prvakinja u motocrossu

Motocross je moj oblik terapije!

Motocross, kao sport, zahtijeva iznimnu hrabrost, strast i posvećenost. To je sport u kojem su zastupljeniji muškarci, no naša učenica 4. a razreda, Lea Ivanović, ruši predrasude i potvrđuje da i žene mogu dominirati u ovom ekstremnom sportu. Ovogodišnja državna prvakinja u ženskoj klasi trenira u Moto klubu Viškovci, a trener joj je tata. Uz svoju predanost, inspirira nas svojim uspjesima te otkriva tajne svog uspjeha i dosljednosti koja ju vodi do pobjeda.

PIŠE: Begzada Medžiković, 2.c

Otkuda ljubav prema motocrossu?

Ljubav prema motocrossu pojavila se odmalena jer sam već s pet godina krenula s tatom i mamom na utrke i treninge. Nakon toga sam i ja poželjela biti vozačica, a s osam godina dobila sam prvi motor. Vjerojatno kao i svaki sport i motocross nije baš jeftin sport. Da bih mogla trenirati i natjecati se, potrebna je osnovna oprema: kaciga, štitičnici za koljena, prsni koš i kralježnicu, rukavice, odijelo, zaštitne čizme, naočale te, naravno, motor. Za sve je "kriv" moj tata koji mi je ujedno i trener. Uz njega sam zavoljela motocross, a uz to je i još uvijek aktivni vozač. Njegovom zaslugom i zaslugom članova Moto kluba Viškovci već nekoliko godina u Viškovcima se održavaju utrke Prvenstva Hrvatske.

Kako izgleda tvoj trening i koliko traje? Doživljavaš li ga kao oblik terapije?

Ako je trening radnim danom, to traje 3-4 sata dnevno, a ako je vikendom, provedem cijeli dan na treningu. Naravno da mi je to jedan oblik terapije jer kada sjednem na motor ne razmišljam ni o čemu, samo sam usredotočena na vožnju i u tome uživam. Kao i u svakom sportu pa i u motocrossu, ima dosta odricanja. Vikende bih provodila na utrkama ili treninzima, a uz vožnju, tijekom sezone puno trčim radi kondicije jer su dvije utrke dnevno fizički vrlo zahtjevne.

Možeš li nam predstaviti svoj sportski životopis?

Natjecanja u motocrossu podijeljena su prema kategorijama koje ovise o snazi motora i godinama natjecatelja. Uz klasu žene, nastupam i u klasi SX 85. Prije četiri godine, točnije 2020., u kategoriji žene bila sam trećeplasirana na Prvenstvu Hrvatske, a dvije godine zaredom (2022. i 2023.) osvojila sam drugo mjesto. Bile su to godine kada sam stjecala potrebno iskustvo jer sam u toj konkurenciji bila među najmlađima.

Kako izgleda tvoj trening i koliko traje Doživljavaš li ga kao oblik terapije?

Ako je trening radnim danom, to traje 3-4 sata dnevno, a ako je vikendom, provedem cijeli dan na treningu. Naravno da mi je to jedan oblik terapije jer kada sjednem na motor, ne razmišljam ni o čemu, samo sam usredotočena na vožnju i u tome uživam.

Imaš li ambicije postati članicom hrvatske motocross reprezentacije? Razmišljaš li o profesionalnoj karijeri?

Oduvijek mi je bio san voziti na svjetskim stazama, no ne znam hoću li ikad dostići taj stupanj spremnosti. No, još je veći financijski problem jer motocross je izuzetno skup sport u kojemu ne možete uspjeti ako nemate dobre i jake spoznove. Još uvijek nastupam na amaterskim osnovama, a jedini sponzori su moji roditelji. Svjesna sam da od profesionalne karijere neće biti ništa. Već sam rekla da je ovo jedan od mojih hobija u kojemu se odlično osjećam i dok je tako baviti ću se motocrossom. Naravno, voljela bih ostati u tom sportu, ako ne više kao aktivna natjecateljica barem kao trenerica.

Postala si državna prvakinja u kategoriji “žene”. Koliko ti taj uspjeh znači i kako je izgledao put do titule?

Naravno da mi je jako drago što sam prvakinja, no to radim zato što to volim i nije mi toliko bitno postolje koliko užitak i adrenalin koji dolazi s ovim sportom. Ove sam godine imala odličnu konkurenciju tako da je do zadnje utrke bilo upitno koja od nas će biti na postolju.

Jesi li se ikada susrela s predrasudama i lošim komentarima obzirom na to da treniraš neobičan sport za žene? Koji bi savjet dala mladim djevojkama da se uključe u ovaj sport?

Bilo je predrasuda. Mnogi podcjenjuju motocross misleći da je to samo rekreacija, no to nije tako stoga samo zanemarim takve komentare. Kao i u svakom sportu, i u motocrossu ima padova i uspona, no nikad ne treba odustati. Štoviše, na utrkama upoznajete puno ljudi i stječu se nova prijateljstva. Moja je preporuka svima, bez obzira na godine i spol, da se uključe u ovaj sport, dakako, ako imaju dobru volju.

PIŠE: Lina Šabani, 2.c

FOTO Lorena Ljepotić, 2.b

Županijsko natjecanje u atletici Đakovačke gimnazijalke treće!

Na igralištu đakovačkih srednjih škola 25. listopada 2024. održano je gradsko natjecanje u atletici. Našu školu predstavljale su: Maja Sučić (3. a), Anja Belvanović (3. c), Ela Đelatović (2. b), Dora Belvanović (1. d), Dora Mikulić (2. a), Petra Nerovčić (1. c), Eva Mari Labak (2. b) i Kiara Petric (3. b) s voditeljem Markom Müllerom. Kod atletičara nastupili su: Matej Marinić (1. b), Marin Zorić (4. b), Patrik Novoselić (2. b), Petar Vukadin (3. d), Ivan Ostrogonac (2. b), Filip Horjan (3. a), Fran Mandarić (3. c). Voditelj muške ekipe bio je Davor Lončarić. Mladići su natjecanje završili na drugom mjestu, a djevojke su osvojile prvo mjesto sa 16 bodova čime su se plasirale na županijsko natjecanje koje se održava 29.10. u Osijeku. Županijsko natjecanje održano je 29. listopada na Stadionu Gradski vrt u Osijeku. Đakovačke gimnazijalke osvojile su ukupno treće mjesto. Eva Mari Labak u skoku u dalj osvojila je drugo mjesto. Ela Đelatović (400 m), Dora Belvanović (100 m) i Anja Belvanović (800 m) osvojile su treće mjesto. Petra Nerovčić treće mjesto u skoku u vis. Maja Sučić drugo mjesto na 1500 m. Dora Mikulić treća je u bacanju kugle. U štafeti su Dora Belvanović, Dora Mikulić, Eva Mari Labak i Ela Đelatović osvojile treće mjesto.

PIŠE: Nika Zorić, 2.c

Županijsko natjecanje u rukometu za djevojke Rukometašice osigurale Poreč!

Đakovačka je gimnazija 22. siječnja bila domaćin Županijskoga natjecanja u rukometu za djevojke. U Đakovu se ponovo rađa odlična rukometna generacija, a to potvrđuju i rezultati županijskoga natjecanja. Na natjecanju su nastupile samo tri ekipe, uz domaći Mladost '96. i dvije osječke škole Medicinar i Gymnicus. U prvoj utakmici đakovačke su gimnazijalke bile bolje od Gymnicusa (19:14) da bi u neizvjesnoj utakmici slavile i protiv Medicinara (19:18). Tako su đakovačke gimnazijalke s dvije pobjede osvojile prvo mjesto i plasman na državno natjecanje.

U međusobnom susretu Medicinar je bio bolji od Gymnicusa (17:16) čime je kao drugoplasirana ekipa stekao pravo nastupa na državnom natjecanju koje će se igrati od 5. do 7. ožujka u Poreču. Za pobjedničku ekipu Mladost '96. nastupile su: Ela Đelatović, Kiara Petric, Maja Sučić, Dora Mikulić, Mia Čotić, Lucija Petric, Nuša Milaković, Iva Fekete, Matea Samardžić, Ana Tilman, Marija Lacković, Ivona Milošević, Eva Mari Labak i Nela Jukić. Voditelj: prof. Marko Müller.

PIŠE: Nika Zorić, 2.c

Županijsko natjecanje u badmintonu Gimnazijalke se plasirale na državno prvenstvo!

Nakon što su đakovačke gimnazijalke uspješno prošle gradsku razinu natjecanja u badmintonu, ostvarivši prvo mjesto ispred Srednje strukovne škole Antuna Horvata i Ekonomske škole Braće Radića, nastavile su pobjednički niz. Na županijskom natjecanju školskih sportskih društava održanom 17. prosinca 2024. godine u Osijeku, gimnazijalke su osvojile drugo mjesto čime su stekle pravo nastupa na državnom natjecanju. U grupi B Đakovčanke su bile bolje od ŠSD Folis iz Belog Manastira rezultatom 3:2 i ŠSD Srednjoškolac iz Valpova (3:0). S dvije pobjede ostvarile su prvo mjesto u grupi i nastup u finalu. U finalnom susretu protiv ŠSD Grados (Graditeljsko-geodetska škola Osijek) gimnazijalke su upisale poraz 3:1. Tako su finalisti odnosno dvije prvoplasirane ekipe stekle pravo nastupa na državnom natjecanju koje će se održati od 17. do 19. veljače u Poreču. Pod vodstvom prof. Marka Müllera, drugo mjesto na županijskom natjecanju u badmintonu ostvarile su: Nina Sučić, 1.a, Maja Sučić, 3.a, Dora Belvanović, 1.d i Anja Belvanović, 3.c.

RAZGOVOR S POVODOM: dr. sci.
Mirela Šunda, bivša profesorica
đakovačke gimnazije

Pračenja tjelesne spremnosti putem e- Dnevnika početak je prevencije!

PIŠE: Begzada Medžiković, 2.c

*detalj s promocije novih doktorata: dr. sci. Mirela
Šunda i dr. sc. Pero Kuterovac*

(s lijeva) doc. dr. Hrvoje Podnar, izv. prof. dr. sc. Maroje Sorić, dr. med., dr. Mirela Šunda, izv. prof. dr. sc. Mario Baić

Istraživanja jasno pokazuju potrebu za promjenama. Najnoviji podatci HZJZ-a o tjelesnoj spremnosti djece od 8 do 9 godina pokazuju da 35% njih ima prekomjernu tjelesnu težinu ili je pretilo, što znači da svako treće dijete u toj dobi ima problem s težinom. Kod adolescenata situacija nije mnogo bolja – samo 19% petnaestogodišnjaka dovoljno je tjelesno aktivno (barem 60 minuta dnevno). Kada tome pridodamo činjenicu da 65% odraslih u Hrvatskoj ima problema s prekomjernom težinom, jasno je da prednjačimo u Europi po ovom negativnom trendu.

U siječnju ove godine učenike je pomalo iznenadila vijest da odlazite iz Škole. Vaše je novo radno mjesto Kineziološki fakultet u Osijeku. Očito da ova promjena nije došla preko noći; uz posao upisali ste i doktorski studij u Zagrebu. Srednju školu ste zamijenili fakultetom, Đakovo Osijekom. Postoji li malo žala zbog ovih promjena?

U ovom trenutku ovo je velika dobrobit za mene otkako sam promijenila posao i počela raditi na fakultetu. Taj mi je potez omogućio da se napokon bavim onim za što sam se, na kraju krajeva, školovala. Doktorski studij bio je moja želja još od vremena kada sam završavala redovni fakultet, ali tada nije bilo pravo vrijeme za njega. Najviše sam se posvetila djeci i obitelji, a kada su djeca dovoljno odrasla, odluka je došla spontano – upisala sam doktorski studij koji mi je oduvijek bio velika želja. Nakon što sam ga završila, prirodan slijed bio je pružiti si priliku i zaposliti se na fakultetu. Ne mogu reći da sam požalila. Za sada mogu reći da me taj posao ispunjava jer je to sasvim druga dimenzija. Riječ je o drugačijem radu – s odraslim i mladim ljudima. Ipak i dalje čuvam lijepe uspomene na posao u školi i rad s učenicima u dvorani.

Kineziologiju doslovno živimo kao obitelj

Vi potječete iz prave sportske obitelji: otac Josip bio je vrstan nogometni vratar i dugogodišnji trener kao i profesor TZK-a, vi ste igrali tenis, završili Kineziološki fakultet u Zagrebu i sada ste sveučilišna profesorica, suprug Ivan bio je vrhunski rukometaš s međunarodnom karijerom trener, kći Sara studentica KIF-a u Zagrebu. Jednostavno, sport vam je u krvi?

Moj otac bio je prva i ključna osoba koja me zaljubila u sport i to već od najranije dobi. Roditelji su mi omogućili da se kroz sport razvijam i prihvatim ga kao prirodan i zdrav način svog osobnog razvoja. Kineziologija je u našoj obitelji prisutna dugi niz godina. Nije riječ samo o meni i mojoj užoj obitelji, koja je potpuno posvećena sportu, već su i moja sestra, njezin suprug te nećak i njegov sin dio te sportske priče. Kineziologiju, doslovno, živimo kao obitelj već generacijama. Sve vrijednosti i ljubav prema sportu prenijela sam na svoju djecu, a kako je moj suprug također cijeli život u sportu, to nas je dodatno povezalalo i još više usmjerilo prema sportskom načinu života.

U siječnju ove godine učenike je pomalo iznenadila vijest da odlazite iz Škole. Vaše novo radno mjesto je Kineziološki fakultet u Osijeku. Očito da ova promjena nije došla preko noći; uz posao upisali ste i doktorski studij u Zagrebu. Srednju školu ste zamijenili fakultetom, Đakovo Osijekom. Postoji li malo žala zbog ovih promjena?

U ovom trenutku, ovo je velika dobrobit za mene otkako sam promijenila posao i počela raditi na fakultetu. Taj mi je potez omogućio da se napokon bavim onim za što sam se, na kraju krajeva, školovala. Doktorski studij bio je moja želja još od vremena kada sam završavala redovni fakultet, ali tada nije bilo pravo vrijeme za njega. Najviše sam se posvetila djeci i obitelji, a kada su djeca dovoljno odrasla, odluka je došla spontano – upisala sam doktorski studij koji mi je oduvijek bio velika želja. Nakon što sam ga završila, prirodan slijed bio je da si pružim priliku i zaposlim se na fakultetu. Ne mogu reći da sam požalila. Za sada mogu reći da me taj posao ispunjava jer je to sasvim druga dimenzija. Riječ je o drugačijem radu – s odraslim i mladim ljudima. Ipak, i dalje čuvam lijepe uspomene na posao u školi i rad s učenicima u dvorani.

Novi projekt: praćenje tjelesne aktivnosti učenika u e-Dnevniku

Kako se unatoč nedostatku dvorana i drugih materijalnih uvjeta može unaprijediti kvaliteta nastave Tjelesne i zdravstvene kulture?

Uvijek sam govorila, dok sam radila u školi, da kvaliteta nastave ne ovisi isključivo o materijalnim uvjetima. Naravno, oni su velika prednost i olakšanje kada ih imamo, ali ključno je što nastavnik TZK-a može napraviti s onim što ima na raspolaganju. Kreativnost, spremnost i stručnost nastavnika igraju presudnu ulogu. Bolji uvjeti svakako olakšavaju rad, ali ni njihov nedostatak ne smije biti izgovor za neiskorištavanje dostupnih resursa. Sada vidimo kako se Hrvatska počinje razvijati i u tom smjeru. Trenutno je u tijeku projekt stvaranja nacionalne platforme za praćenje tjelesne spremnosti učenika putem e-Dnevnika, što bi u budućnosti moglo pridonijeti poboljšanju materijalnih uvjeta za nastavu TZK-a. Ipak, svaka promjena zahtijeva vrijeme da zaživi. Istraživanja jasno pokazuju potrebu za promjenama. Najnoviji podatci HZJZ-a o tjelesnoj spremnosti djece od 8 do 9 godina pokazuju da 35% njih ima prekomjernu tjelesnu težinu ili je pretilo, što znači da svako treće dijete u toj dobi ima problem s težinom. Kod adolescenata situacija nije mnogo bolja – samo 19% petnaestogodišnjaka dovoljno je tjelesno aktivno (barem 60 minuta dnevno). Kada tome pridodamo činjenicu da 65% odraslih u Hrvatskoj ima problema s prekomjernom težinom, jasno je da prednjačimo u Europi po ovom negativnom trendu.

Budući kineziolozi bit će nositelji promjena

Smatrate li da se studenti kineziologije tijekom studija dovoljno educiraju o novim elementima koje će kasnije premijenjivati u praksi?

Mislim da sadašnji studenti kineziologije imaju veliku prednost jer im svoja znanja prenose stručnjaci s terena koji imaju bogato iskustvo u praksi. Na taj način pripremaju ih za inovacije i izazove koji ih čekaju kada počnu raditi u školama. Osim toga, studenti dobivaju primjere iz stvarne prakse, što je neprocjenjivo za njihovo osposobljavanje. Nadam se da će buduće generacije kineziologa zaista biti nositelji promjena i unaprjeđenja nastave Tjelesne i zdravstvene kulture.

Što mislite o prijedlogu da Tjelesna i zdravstvena kultura bude predmet bez ocjena?

Rasprava o ukidanju ocjenjivanja iz Tjelesne i zdravstvene kulture traje već neko vrijeme, ali osobno ne vidim razlog zašto bi taj predmet bio izuzet iz sustava ocjenjivanja. TZK jednako je važan kao i ostali predmeti u školi, a njegovu važnost određuje sam naziv – tjelesni rast, razvoj i zdravlje ključni su za život svakog učenika. Ima li išta važnije od brige za zdravlje i kvalitetan tjelesni razvoj?

Ovih dana aktualan je još jedan projekt u kojemu sudjelujete: preventivni program sustavnoga praćenja tjelesne spremnosti putem E-dnevnika u hrvatskim školama. Možete li nešto više reći o tom projektu?

Riječ je o projektu stvaranja nacionalne platforme za praćenje tjelesne spremnosti učenika putem e-Dnevnika. Cilj je omogućiti roditeljima i učenicima uvid u podatke o tjelesnoj spremnosti, uz povratna izvješća o trenutnom stanju djece. Pritom se podaci ne uspoređuju s vršnjacima, već sa zdravstveno preporučenim vrijednostima koje su optimalne za njihovo zdravlje. Na taj način promoviramo tjelesnu spremnost, zdravu tjelesnu masu i navike koje doprinose očuvanju i unaprjeđenju kvalitete života. U budućnosti će projekt staviti naglasak na ranu detekciju problema – na primjer, otkrivanje poteškoća u ranoj fazi što omogućava pravovremeno djelovanje. Prepoznavanjem problema na vrijeme, možemo uspješnije ublažiti poteškoće ili spriječiti daljnji razvoj zdravstvenih problema. Ovo je ključ za dugoročno učeničko zdravlje i bolje ishode.

dr. sci. Mirela Šunda na Ljetnoj školi kineziologa

Tijekom rada u Gimnaziji ostvarili ste velike uspjehe sa Školskim sportskim društvom „Mladost '96.“. S rukometašicama ste dva puta sudjelovali na svjetskim školskim rukometnim prvenstvima gdje ste nastupili kao reprezentacija Hrvatske. Nastupi na državnim prvenstvima postali su normalna stvar i to iz različitih sportova

U tom razdoblju ostvarila sam se kao trenerica svojih učenika, pri čemu je moj natjecateljski duh, koji je bio prisutan cijeli život kroz sport i natjecanja, došao do punog izražaja. Rad u školi pružio mi je priliku da se usavršavam u različitim sportovima i izvučem maksimum iz svojih potencijala. Imala sam sreću raditi sa sjajnim generacijama mladih sportaša, što mi je bilo veliko zadovoljstvo. Smatram da je moja uloga tada bila više od uloge profesorice – bila sam netko tko ih je poticao da u sportu, natjecanjima i turnirima pronadu radost i opuštenost. Željela sam da uživaju u tome što rade i da sa smiješkom pristupaju natjecanjima, bez pritiska. Velik broj njih izdvajao je mnogo vremena za treninge izvan škole, a ja sam im nastojala pružiti podršku kako bi se kroz školska sportska natjecanja dokazali i pokazali vrijednost onoga čime su se bavili. Rezultati koje su postigli ispunili su me srećom i ponosom. Ne smatram da je to bilo zahvaljujući meni, već vjerujem da sam im bila dobar motivator koji ih je potaknuo da pokažu koliko su talentirani i vrijedni.

Tijekom rada u Gimnaziji unijeli ste mnogobrojne novine u nastavu TZK-a. Uz redovitu nastavu puno ste energije uložili u edukaciju učenica i učenika o važnosti tjelesne aktivnosti. Još uvijek se sjećamo vašeg Mogy programa – aplikacija za tjelesnu kulturu mladih. Je li ovo bio i početak vaših poslovnih ambicija i odluka o upisu doktorata?

Naziv aplikacije dolazi od riječi Mobile Gym. Ideja je bila spojiti tjelesnu aktivnost i mobitel jer sam primijetila da učenici mnogo vremena provode na mobitelima. Htjela sam taj alat iskoristiti za nešto korisno. Cilj mi nije bio poslovni uspjeh ni financijska dobit, nego pružiti učenicima mogućnost da budu aktivni u slobodno vrijeme, dok bih im, kao nastavnik koji poznaje njihove sposobnosti, kroz aplikaciju mogla sugerirati što bi bilo najbolje za njih. Kada je započela pandemija COVID-a, cijela je škola u roku od tri dana prešla na korištenje aplikacije, čime je omogućena online nastava TZK-a. Pokazalo se vrlo korisnim, posebno u tom razdoblju jer smo bili spremni za online rad prije mnogih drugih škola. Doktorat je došao u pravom trenutku. Kada je moje starije dijete bilo u drugom ili trećem razredu srednje škole, odlučila sam da je to idealno vrijeme. Razmišljala sam: imam još tri godine prije nego što ode na fakultet, stoga je sad prilika da završim svoje obrazovne ambicije jer ne želim financirati dvoje studenata istovremeno. Trebalo mi je nešto novo – izazov u znanosti jer je to bilo područje koje još nisam istražila.

Ususret Valentinovu - Ljubavne priče: **DVOJE KAO JEDNO**

Izložbu postavili učenici 3.c razreda s prof. Nikolinom Mandić Matijević.

Odisej i Penelopa ljubavni su par u grčkoj mitologiji te simboli vjernosti. Odisej je morao ostaviti svoju ženu Penelopu i otići u Trojanski rat koji je trajao deset godina.

Nakon pada Troje, Odiseju je trebalo još deset godina da se vrati kući. Lutao je morima, susretao čudovišta i proveo godine zatočen. Penelopa je ostala vjerna, unatoč brojnim prosimama. Kako bi ih zavarala, rekla im je da će se udati kada dovrši tkanje, ali noću bi potajno parala ono što bi danju istkala. Nakon dugih dvadeset godina, Odisej se vratio svojoj vjernog Penelopi.

Siromašni, ali gostoljubivi starci, Filemon i Baukida, ugodili su Zeusa i Hermesa prerusene u prosjake, dok su ih svi drugi odbili. Kao nagradu, bogovi su ih poštedili kada su uništili njihovo selo, a oni su poželjeli samo da umru zajedno. Kada je došlo njihovo vrijeme, pretvoreni su u dva stabla: hrast i lipu koja su rasla jedno pored drugog, simbolizirajući njihovu vječnu ljubav.

Orfej, legendarni pjesnik i glazbenik, izgubio je svoju voljenu Euridiku kada ju je ugrizla zmija. Slomljen tugom, spustio se u podzemni svijet i očarao Hada i Perzefonu svojom muzikom, te su mu dopustili da je vrati u svijet živih pod uvjetom da se ne smije okrenuti dok ne izađu iz podzemlja. Nažalost, zbog sumnje i straha, okrenuo se na samom izlazu, i Euridika je zauvijek nestala. Njegova ljubav prema njoj bila je toliko jaka da se više nikada nije zaljubio.

Jack i Rose susreli su se na Titanicu. On je bio siromašni umjetnik, a ona bogata djevojka zarobljena u životu koji nije željela. Rose je razmišljala o bijegu iz tog svijeta, no Jack ju je spasio, ne samo od pada s broda, već i od same sebe. Zaljubili su se u trenucima slobode na palubi, plesali među putnicima trećega razreda i sanjali o zajedničkoj budućnosti. Noć sudara s ledenjakom donijela je kraj njihovu vremenu. Jack ju je spasio još jednom, pomažući joj da se održi na plutajućoj dasci, dok je on ostao u ledenom moru. Nikada te neću zaboraviti, obećala mu je.

Noah i Allie iz filma The Notebook dolaze iz potpuno različitih društvenih slojeva, ali se ludo zaljubljuju jedno u drugo tijekom ljeta 1940-ih. Noah je siromašan mladić, dok je Allie bogata nasljednica kojoj roditelji ne odobravaju vezu s njim. Nakon što ih Allieni roditelji razdvoje i ona se preseli u drugi grad, Noah joj piše 365 pisama - jedno za svaki dan u godini, ali Allie ih nikada ne dobije jer ih skriva njena majka. sudbina ponovno spaja nju i Nou kada ona vidi novinski članak o kući koju je on obnovio kući koju su zajedno zamišljali dok su bili mladi.

Tragedija Williama Shakespeara o zabranjenoj ljubavi Romea i Julije, dvoje mladih iz protivničkih obitelji koji se zaljubljuju i tajno vjenčaju. Kada Romeo ubije Juljinu rođaku biva prognan, a Julija uzima napitak koji je privremeno uspava. Romeo misli da je mrtva i otruje se. Kada se Julija probudila i vidjela mrtvog Romea ubila se njegovim nožem. Njihova smrt konačno pomiruje njihove obitelji te ova tragedija do danas ostaje najpoznatiji simbol zabranjene ljubavi.

4.a

Ivan Bilać, Mirta Čota, Lea Ivanović, Ema Jurić, Leonardo Kalić, Karlo Kedveš, Marko Kolak, Josip Krišto, Mislav Sabolski, Ante Tot, Ivan Zrakić, Marko Zrakić.

Razrednica: Vesna Tomić, prof.

4. b

Filip Andrić, Luka Crnov, Ivana Ćurić, Mihael Gilman, Ivana Hes, Ines Ivančić, Lana Josipović, Iva Jukić, Lana Kapetan, Josip Kelić, Ivana Lovrić, Petra Lovrić, Viktor Lučić, Petra Lukić, Andrea Mišić, Rea Mitar, Marija Pepić, Marta Pišl, Luna Platužić, Patricija Pšenica, Eva Sremac, Marin Zorić.

Razrednica: Daliborka Šetka, prof.

4. c

Marko Benaković, Mateo Bičvić, Dorotea Božić, Stjepan Bračko, Ana Drmić, Lea Dujmović, Petra Erceg, Rita Ilakovac, Borna Kaurin, Ines Kovač, Helena Kvesić, Petra Lukić, Manda Matuzović, Ana Mikić, Lana Pešut, Domagoj Petz, Klara Pitinac, Eva Prodanović, Matea Samardžić, Ana Tilman, Magda Tilman, Petar Vidović.

Razrednica: Mirta Lulić, prof.

4.d

Lucija Božur, Iva Grizelj, Ana Hajduković, Nela Jukić, Niko Radman, Veronika Ripić, Sara Sesar, Lucija Skender, Stjepan Vuković.

Razrednica: Vesna Vuksanović, prof.

Na poseban način đakovački gimnazijalci dali podršku svome bivšem učeniku **Domagoj je ponos Đakova! Za nas ste prvaci!**

„Malo mi za sriću treba“ stih je Doris Dragović kojim se vodila đakovčanka Iva Bistović, organizatorica tople i spontane akcije potpore kapetanu hrvatske rukometne reprezentacije Domagoju Duvnjaku. Vrsna đakovačka psihologinja, bivša rukometašica u samo je nekoliko sati uspjela organizirati snimanje milenijske fotografije u počast Domagoju Duvnjaku koji se današnjom utakmicom protiv Francuske oprašta na domaćem terenu od dresa hrvatske reprezentacije. Na đakovačkom Trgu J. J. Strossmayera u četvrtak, 30. siječnja, točno u podne, brojne Đakovčanke i Đakovčani, djeca đakovačkih vrtića, učenici Osnovne škole Ivan Goran Kovačić i Gimnazije A. G. Matoša, čiji je Domagoj bio učenik, okupili su se kako bi kao znak podrške pred današnji polufinalni meč protiv Francuske dali potporu našem Đakovčaninu, ali i cijeloj hrvatskoj reprezentaciji. Na sredini trga, pored još jednoga velikana, biskupa J. J. Strossmayera, uz transparent: “Domagoj je ponos Đakova! Za nas ste prvaci!” složena je slika u obliku broja pet (5), dresa koji Domagoj Duvnjak nosi u reprezentaciji punih dvadeset godina, a nakon toga svi su se sudionici povezali u kolo skandirajući: Hrvatska, Hrvatska...

Doista dirljiva priča koja je nastala u nekoliko sekundi kako obično spontane priče i nastaju. Organizatorica Iva Bistović u jednoj nam je rečenici objasnila kako se rodila ideja za ovu akciju: „Domagoj Duvnjak đakovački je sportski Strossmayer i sigurno će u povijesti biti upisan kao najbolji sportaš svih vremena. Pri dolasku u Đakovo moje trogodišnje dijete uzviknulo je: „Mamice, mamice, vidi naše Đakovo!“ Tada se u meni slila sva moguća ljepota, što sam i ja Đakovčanka te što sam odlučila odati počast Domagoju Duvnjaku kojega svi svojatamo. U samo tri sata sve je dogovoreno. I moram reći, moje srce je puno, nadam se da će se mnogi Đakovčani kroz neko vrijeme sjećati ovoga događaja kojim obilježavamo završetak jedne doista impresivne, uspješne reprezentativne sportske karijere.

